

Библейски уроци

Идващото царство

Год. 92 Бр. 4

Октомври - Декември

Съботни библейски уроци
октомври, ноември, декември 2015

Идващото царство

Съдържание

Предисловие

1. Божията любов към вас
2. Божието царство поставено под съмнение
3. Наследници на царството
4. Обещанията изпълнени
5. Тайната на беззаконието
6. Съботата в последните дни
7. Изследователният съд
8. Последното предупреждение към земята
9. Божиите слуги запечатани
10. Второто идване на Христос
11. Милениумът и Новата земя
13. Царството във вас

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пощ. кутия 1202

e-mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предисловие

Живеем във важни времена. На всеки фронт - научен, религиозен, политически, природния свят - всекидневно се виждат нови неща, които никога не са били засвидетелствани преди. Нови научни открития продължават да ни учудват, докато състоянието на природата представя обезпокояващи тенденции и въпросът за свободата продължава сред нови конфликти и смутове от единия до другия край на земята.

Много хора живеят в очакване на големи събития. Тези очаквания са големи, но цялата земя се приготвя за нещо. За християнина близкото бъдеще ще започне да открива последните събития в окончателното разрешаване на конфликта между доброто и злото. Времето, в което живеем, е наистина велико и вдъхващо страхопочитание.

Сред различните религии и култури има много различни теории за това какво ще ни донесе бъдещето. Думата „адвентисти“ в нашето име означава очакване, че идването на Исус е близо. Но въпреки че има много християни, не всички еднакво очакват идването Му. Точно както първото идване на Исус на земята като човек беше погрешно разбрано от собствения Му народ, така днес второто идване не е добре разбрано. Обикновено възгледите върху предмета често са основани върху погрешна представа, без да се вземат под внимание важни точки и това води до опасни заключения.

Естеството на царството, финалните събития, какво е необходимо, за да бъдем готови - всичките тези са точки, по които има различни мнения и конфликт на идеи. Но има нещо, което е така важно, както краят на света и въвеждането във вечното царство, и което трябва да бъде така напълно разбрано, както Божието Слово го е открило. „Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля както на небето, така и на земята“ е молитва, която се отнася не само за настоящето, но и гледа напред към онова време, когато Божията воля ще бъде осъществена от всички земни жители. Но как ще стане това реалност? Ще изучаваме заедно принципите на истината от Божието Слово, само не и описаните популярни заблуди. Заблудата ще бъде прогонена чрез самата истина, точно както тъмнината естествено изчезва в присъствието на светлина. Учителите трябва да бъдат поощрени да са запознати с включените спорни въпроси, за да се справят подходящо с тях в класа си, така че да може да бъде отговорено на особени въпроси.

Това тримесечие е за ваше насърчение и обучение. Изучават се въпроси и спорове, които са актуални в света днес. Молитвата и надеждата ни е да получите благословение от изучаването на представените предмети.

Съботно-училищен отдел при Генералната конференция

3 октомври 2015 г.

Дарения от първата събота за молитвен дом в Западно-индонезийската мисия

Населението на Индонезия, четвъртата по най-голяма населеност страна на земята, е с население 252,8 милиона жители, според преброяването през 2014 г. Тя е най-голямата мюсюлманска страна в света. Докато ислямската религия се практикува от по-голямата част от населението, има и значително религиозно разнообразие. В тази страна са свободни да практикуват вярата си и изповядващите други религии - индузи, будисти, римокатолици, протестанти (петдесетници, адвентисти и други християнски деноминации).

В миналото брат Стефан Барат откри делото в Индонезия при кратката си визита през 1973 г. Брат А. К. Сас наскоро след това продължи интереса и през юли същата година в областта Норт Сулавеси бяха кръстени петдесет души. В последвалите години беше установена унионска конференция и остана така за две десетилетия. Поради много трудности в последните години унията беше разтрогната. През 2011 г. в Индонезия беше изпратен един проповедник от Филипините, за да помогне за възстановяване на делото тук. Благодарим на Бога, че сега сме отново организирани в две полета и една мисия.

Нашата Западно-индонезийска мисия, която включва Джакарта, е най-малката част в страната. По-рано нашата църква в Джакарта беше най-стабилната от църквите ни в тази страна. Но поради преживените трудности броят на членовете намалю. В резултат от духовната работа, провеждана от 2011 година, слава на Бога, че сега църквата ни нараства. Прибавени бяха нови членове и броя на интересуващите се от истината души нарасна. През септември 2014 г. бяхме организирани като Западна индонезийска мисия.

Сега имаме нужда да поправим старата ни централа в Джакарта и да придобием място за богослужение за една новоорганизирана църква в Силджунгси. Тъй като нашата Западно-индонезийска мисия е още в своето начало, средствата ни са твърде оскъдни. Следователно желяем да помолим нашите братя, сестри и приятели по целия свят да дадат щедро в първата събота на октомври 2015 г. за делото на Господа тук в Западна Индонезия.

Благодарим ви предварително за вашата финансова подкрепа и молитви, че скоро дж можем да поправим старата централа и закупим една нова сграда за богослужение за слава на Бога.

Вашите братя и сестри от Западно-индонезийската мисия

Божията любов към вас

„В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя единороден Син, за да живеем чрез Него.“ (1 Йоаново 4:9)

„Увисвайки на кръста, Христос беше евангелието. (...) Това е нашата вест, нашият аргумент, нашата доктрина, нашето предупреждение към непокаяните, нашето насърчение за скърбящия, надеждата за всеки вярващ.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1113*

Препоръчвани четива: Пътят към Христа, с. 7-13 (Божията любов към човека)

Неделя

27 септември

1. ЕДНО ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЛЮБОВ

а. Коя е най-трайната характеристика на нашия Създател? 1 Йоаново 4:16

„Бог е любов“ е написано на всяка разтваряща се пъпка, на венчелистчетата на всеки цвят и на всеки стрък трева. Макар че проклятието на греха е станало причина земята да ражда тръни и бодли, върху тръните има цветя, а бодлите са покрити с рози. Всички неща в природата свидетелстват за нежната бащинска грижа на нашия Бог и за желанието Му да направи децата Си щастливи. Забраните и увещанията Му не са предназначени просто да покажат авторитете Му, но чрез всичко, което прави, Той цели благоденствието на чадата Си.“ *Патриарси и пророци, с. 416*

б. Как Бог най-пълно изяви Своята любов? Йоан 3:16; Римляни 5:6-8

„Колкото повече изучаваме Божествения характер в светлината на Кръста, толкова повече съзираме милостта, нежността и опрощението, съчетани с безпристрастие и справедливост, и толкова по-ясно различаваме една любов, която е безкрайна, както и едно нежно съчувствие, далеч надминаващо милостта и състраданието на майката към нейното своенравно и лошо дете.“ *Пътят към Христа, с. 13*

Дарения от първата събота - за молитвен дом в Западно-индонезийската мисия

2. СПАСЕНИ ОТ ГРЯХ

а. Коя велика мисия Исус осъществи чрез Своята жертва? Матей 1:21

„Исус можеше да остане при Отца Си. Той можеше да си запази небесната слава и почитта на ангелите. Но Той предпочете да даде скиптъра обратно на Отца Си и да слезе от престола на вселената, за да донесе светлина на живеещите в тъмнина и живот на загиващите.“ *Животът на Исус, с. 10*

„Христос можеше да изпълни мисията Си само чрез страдания. Предстоеше Му един живот на скърби, трудности, борби и позорна смърт. Той трябваше да вземе на Себе Си греховете на целия свят и да понесе раздялата с Отца Си.“ *Животът на Исус, с. 90*

б. Каква е Неговата воля за всяка личност? 2 Петрово 3:9; 1 Тимотей 2:4

„Христос беше третиран така, както ние заслужавахме, за да бъдем ние третирани така, както Той заслужава. Той беше осъден за нашите грехове, в които нямаше никакъв дял, за да се оправдаем ние чрез Неговата правда, в която ние нямаме никакъв дял. Той понесе нашата смърт, за да получим ние Неговия живот.“ *Животът на Исус, с. 12*

в. Как получаваме ползата от Христовата смърт за нашите грехове? Деяния 16:31; 1 Йоаново 1:9

„Условията за придобиване на милост от Бога са прости, справедливи и разумни. Господ не изисква от нас да извършим нещо тежко, за да получим опрощение от греха. Не е нужно да правим дълги и уморителни поклоннически пътувания или да извършваме някакви мъчителни самоналожени изкупителни наказания, та да препоръчаме душите си на небесния Бог или да изкупим греховете си; но този който изповядва и изоставя греха си, ще намери милост, ще бъде помилван.“ *Пътят на Христос, с. 37*

„Христос е източникът на всяка праведна подбуда. Той е единственият, Който може да всади в сърцето вражда против греха. Всяко желание за истина и чистотата, всяко убеждение в нашето собствено себелюбие е доказателство, че Неговият Дух въздейства върху нашите сърца.“ *Пътят към Христос, с. 25*

3. СПАСЕН ОТ ЗЛО ВЪТРЕ

а. Освен опрощение какво друго включва нашето спасение? Тит 2:11-14; Галатяни 2:20

„Невъзможно е за нас самите със собствени сили да се избавим от ямата на греха, в която сме затънали. Сърцата ни са зли и ние не можем да ги променим. (...) Възпитанието, културата, упражняването на волята, човешките усилия – всички тези неща си имат собствена сфера на действие, но в този случай те са безсилни. Те могат да произведат някаква външна коректност в поведението, но те не могат да променят сърцето; те не могат да очистят изворите на живота. Трябва една сила да заработи отвътре, да дойде един нов живот от горе, преди човеците да могат да бъдат променени от грях към святост. Тази сила е Христос. Единствено Неговата благодат може да съживи безжизнените способности на душата и да я привлече към Бога, към святостта.“ *Пътят към Христос*, с. 16, 17

б. Какво върши Божията сила вътре в обърнатия християнин? Филипiani 2:13; Евреи 13:20, 21

„Законът е израз на Божията мисъл. Когато го приемем в Христос, Той става и наша мисъл. Той ни издига над властта на естествените желания и наклонности, над изкушенията, които ни въвеждат в грях.“ *Животът на Исус*, 242

„Като участваме в Божественото естество, наследените и придобити наклонности към зло се изхвърлят от характера и ние ставаме жива сила за добро. Винаги учещи се от Божествения Учител, участвайки всекидневно в Неговото естество, ние сътрудничим на Бога при побеждаване на сатанинските изкушения.“ *Библейски коментар*, т. 7, с. 943

в. Каква трябва да бъде нашата постоянна молитва? Псалм 139:23, 24

„Никой не може чрез собствени усилия да се освободи от Аз-а си. Само хванати за Христос можем да извършим това дело. Тогава душата ще мълви: „Господи, вземи сърцето ми, защото аз не мога да Ти го дам. То Ти принадлежи. Пази го чисто, защото аз самият не съм способен на това. Спаси ме от Аз-а, от моята слаба, нехристоподобна същност. Преобрази ме, придай ми желаната форма, издигни ме в една чиста и свята атмосфера, където богатия поток на Твоята любов ще може да потече през душата ми.“ *Христови притчи*, с. 91

Дарения от първата събота - за молитвен дом в Западно-индонезийската мисия

4. ДУХОВНА БОРБА

а. Каква вътрешна битка трябва да бъде водена всеки ден? Притчи 16:32; Ефесяни 6:11

„Борбата срещу собственото Аз е най-голямата битка, която се е водила някога.“ *Пътят към Христа*, с. 43

„Кръстът е като залог, че е възможно нито един ден да не бъде загубен и че за всяка душа е осигурена достатъчна помощ.“ *Избрани вести*, т. 1, с. 87

б. Кое ще бъде финалната стъпка в спасението на праведния? Евреи 9:28; 1 Коринтяни 15:51-54

„Въпреки че (онези, които са заспали в Исус) може да са били деформирани, болни или загрозени в този смъртен живот, при възкресението им и тялото, и личната им идентичност ще бъдат съвършено запазени и ние ще познаем в лицето, блестящо със светлина, сияеща от Исусовото лице, чертите на тези, които обичаме.“ *Духът на пророчеството*, т. 3, с. 219

„Живите праведни биват внезапно, в един миг, преобразени. При прозвучаването на Божия глас те биват прославени; сега те биват направени безсмъртни и заедно с възкръсналите светии дигнати във въздуха да посрещнат Господа.“ *Великата борба*, с. 535

в. Кога борбата ще бъде окончателно преминала? 2 Тимотей 4:7,8

„Близо до трона (на Христос в Новия Ерусалим) стоят тези, които някога ревностно са подпомагали делото на Сатана, които обаче като главни, извадени от огъня, са последвали своя Спасител с дълбока, сърдечна преданост. До тях се намират онези, които всред измама и неверие са развили един съвършен християнски характер, почитали са Божия закон, когато християнският свят го е обявявал за невалиден и нищожен, и милионите от всички векове, които заради вярата си са претърпели мъченичество. Освен това тук е „голямо множество народ, което никой не можеше да изброи – от всички колена и племена, народи и езици. Те стояха пред престола и пред Агнеца, облечени в бели дрехи и с палмови вейки в ръце“ (Откр. 7:9). Тяхната борба е свършена; постигнали са победа. Те са бягали до границата и са получили наградата. Палмовата вейка в ръката им е символ на тяхната победа, бялата дреха е знак на непорочната Христова правда, която сега е тяхна.“ *Великата борба*, с. 551

5. РЪКАТА, КОЯТО ЧУКА

а. Каква покана отправя Исус днес към всяка душа? Йоан 7:37, 38; Откровение 22:17

„Същият Божествен Разум, Който действа в цялата природа, говори и на човешките сърца, създавайки неизразим копнеж. Божият Дух ги умолява да потърсят онези неща, които единствено могат да дадат мир и почивка – благодатта на Христос и радостта на святостта. Чрез видими и невидими влияния нашият Спасител е непрестанно на работа, за да отклонява умовете на хората от удоволствията на греха, които не могат да задоволят човека и да ги напътва към безконечните благословения, които в Него могат да станат техни. Към всички тези души, които напразно се стремят да пият от разпуканите цистерни на този свят, е адресирана Божествената вест: „Който е жаден, нека дойде. И който иска, нека пие свободно от водата на живота“ (1Откр. 11:17).

Вие, копнеете в сърцето си за нещо по-добро от онова, което този свят може да даде, разпознайте в този ваш стремеж Божия глас, Който говори на вашата душа!“ *Пътят към Христа, с. 26, 27*

б. Какво трябва да не забравяме за ръката, която чука на сърдечната ни врата? Откровение 3:20; Захарий 13:6

„Ние трябва да се събираме при кръста. Христос, и то разпнат – това трябва да бъдете темата за размишление, за разговор и предмет на нашите най-радостни чувства. Трябва да поддържаме свеж в мисълта си спомена за всяко благословение, което сме получили от Бога, и когато съзнаем ясно Неговата велика любов, ние ще пожелаем да поверим всичко в ръката, която беше прикована на кръста за нас.“ *Пътят към Христа, с. 106*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как Бог е изявил любовта Си към теб?
2. Какво е значението на Христовата смърт за всяко човешко съществуване?
3. Как спасението е нещо повече от само едно прощаване на минали грехове?
4. Кое ще бъде финалната стъпка в завършване делото на спасение?
5. Кое прави днес да е най-добрият ден да отговориш на Исусовото чукане на сърдечната ти врата?

Божие царство оспорвано

„Ще поставя и вражда между тебе и жената и между твоето потомство; то ще ти нарани главата, а ти ще му нараниш петата.“ (Битие 3:15)

„Чрез фактите, разкрити в течение на великата борба, Бог ще покаже принципите на Своите правила на управление, фалшифицирани от Сатана и от всички измамани от него.“ *Патриарси и пророци, 41*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 7-14 (1. *Защо грехът беше допуснат*)

Неделя

4 октомври

1. ВЕЧНИЯТ ПРЕСТОЛ

а. Какво можем да научим за Божието управление от описанията за позицията и силата на Божия Син? Псалм 45:6; Евреи 1:1-3

„Земята не ражда своето изобилие чрез вродена енергия, нито продължава година след година своето въртене около слънцето чрез същата сила. Една невидима ръка управлява планетите в техния ход по небесата.“ *Възпитание 103*

б. Какво знаем за закона, който е в основата на това царство? Псалм 19:7; Матей 22:37-40

„Божият закон е израз на самото Негово естество. Той е едно въплъщение на великия принцип на любовта и следователно е основата на Негово управление и на небето, и на земята.“ *Пътят към Христа, с. 61*

„Тъй като законът на любовта беше основата на Божието управление, блаженството на всички сътворени същества зависеше от тяхното съвършено съгласие с възвишените принципи на правдата. При всички Свои създания Бог гледа на проявата на любовта и на верността, която отговаря на едно разумно оценяване на Неговия характер.“ *Великата борба, с. 406*

2. ЕДНО СЪПЕРНИЧЕСКО ЦАРСТВО

а. Как Библията описва падането на Луцифер представяйки царя на Тир? Езекиил 28:11-15

„Грехът се появи за пръв път у онзи, който след Христос беше най-много почетен от Бога, и който стоеше най-високо между небесните жители по сила и слава. Преди своето падение Луцифер беше първият от осеняващите ангели, свят и непорочен.“ *Великата борба*, с. 406

в. Как Луцифер, сега наречен Сатана, оспори Божието управление? Исаия 14:12-14

„Напускайки мястото на непосредственото Божие присъствие, Луцифер започна да разпространява сред ангелите дух на недоверие. Работеше потайно и за известно време успя да прикрие истинското си намерение под маската на почитание към Бога. Започна да внушава съмнения по отношение на законите, които управляваха небесните същества, намеквайки, че макар за обитателите на световите да са необходими закони, ангелите, като много по-издигнати същества, не се нуждаят от такива ограничения, защото собствената им мъдрост е достатъчен водач. Те не били същества, които биха могли да обезславят Бога; всичките им мисли били святи.“ *Патриарси и пророци*, с. 10

в. Какъв беше резултатът от това оспорване? Откровение 12:7-9; Лука 10:18

г. След като беше хвърлен на земята, каква позиция си присвои Сатана? Йов 1:7; Йоан 14:30

„Владичеството на Сатана беше онова, което той беше изтръгнал от Адам, но Адам беше заместник на Създателя. Той не беше независим владетел. Земята е Божия и Той е поверил всичко на Своя Син. Адам беше подвластен на Христос. Когато Адам предаде владичеството си на Сатана, Христос все още оставаше законния Владетел. (...) Сатана може да си служи с незаконно спечелената си власт, но според както Бог би му позволил.“ *Животът на Исус*, с. 90

3. БОРБАТА НА ЗЕМЯТА

а. Какво беше първоначалното състояние, в което бяха поставени човешките същества? Псалм 8:4-6

б. Как Сатана се опита чрез змията да вкара Адам и Ева в борбата? Битие 3:1, 4, 5

„Като ядат от това дърво, заяви змията, двамата ще придобият една по-възвишена сфера на съществуване и ще навлязат в едно по-просторно поле на познание. Самата тя била яла от забранения плод и в резултат придобила силата да говори. И змията внуши на Ева, че Господ ревниво желае да няма достъп до дървото, да не би да се издигнат и да станат равни Нему. Чудните качества на този плод давали мъдрост и сила, и затова Бог им забранил да го вкусват или да го докосват. Изкусителят подшушна, че Божественото предупреждение нямало да се изпълни в действителност. То имало за цел само да ги сплаши. Как може да умрат? Та нали са яли от Дървото на живота? Бог се стремял да им попречи да стигнат до едно по-благородно развитие и да придобият по-голямо щастие.“ *Патриарси и пророци, с. 24*

в. Какво стана с човешката раса чрез изкушенията на Сатана? Римляни 6:16; 5:12

г. Как беше изгубена човешката власт върху земята? Битие 3:24; 9:2

„Под проклятието на греха цялата природа щеше да свидетелства на човека за характера и резултатите от бунта против Бога. Когато сътвори човека, Бог го направи господар на земята и на всички живи творения. Докато Адам беше верен на Небето, цялата природа му беше подчинена. Но когато той се разбунтува против Божествения закон, по-нисшите същества се разбунтуваха против неговото управление. Така във великата Си милост Господ искаше да покаже на хората светостта на Своя закон и чрез собствения им опит ги доведе да видят каква е опасността, ако Го отхвърлят дори в най-незначителна степен.“ *Патриарси и пророци, с. 27*

4. НАДЕЖДА В ЕДИН ИДВАЩ ЦАР

а. Опиши обещанието, което беше вложено в проклятието върху земята. Битие 3:15

„Тази присъда беше едно обещание за нашите първи родители. Тя предсказваше война между човека и Сатана, но заявяваше, че накрая силата на големия враг ще бъде съкрушена. Адам и Ева стояха като пресъпници пред праведния Съдия, очаквайки наказанието, което си бяха навлекли с нарушението си. Но преди да чуят съобщението за тежкия си дял на труд и скърби и заповедта, че трябва да се върнат в пръстта, чуха думи на надежда. Макар че щяха да страдат от силата на своя могъщ враг, накрая можеха да очакват победа.“ *Патриарси и пророци, с. 32*

б. Как трябваше да се изпълни това обещание? Йоан 12:31, 32; 1 Тимотей 3:16

„Планът на нашето изкупление не беше съставен след грехопадението. Този план беше „откриване на тайната, която е била смълчана от вечни времена“ (Римл. 16:25). Той беше изявление на принципите, които още от вечни векове са били основата на Божия престол. Бог и Христос знаеха още от начало за отстъплението на Сатана и за падението на човека чрез прелъстителната сила на отстъпника. Бог не нареди съществуването на греха, а го предвиди и взе предварителни мерки, за да посрещне тази страшна криза. Толкова голяма беше любовта Му към света, че уговори да отдаде Единородния Си Син, „за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има вечен живот“ (Йоан 3:16).“ *Животът на Исус, с. 9*

в. С какъв великолепен език пророците описаха характера на идващия Месия? Битие 49:10; Исаия 9:6,7

„Тази надежда за изкупление чрез идването на Божия Син като Спасител и Цар никога не е угасвала в сърцата на хората. Още от самото начало е имало хора, чиято вяра е проникнала през сенките на настоящето и е стигнала до бъдещата действителност.“ *Пророци и царе, с. 353*

5. ОФОРМЕНИ ДВЕ КЛАСИ

а. Сравнявайки следните стихове, опиши двете класи хора, които се оформиха в човешката раса. Римляни 8:14; 1 Йоаново 3:1; Римляни 1:21, 22; Ефесяни 2:1-3

„С умножаването на хората разликата между двете групи ставаше все по-забележима. От една страна бяха онези, които изповядваха открито верността си към Бога, а от друга – показващите презрение и непокорство към Него.“ *Патриарси и пророци, с. 42*

б. Как опитността на Каин и Авел илюстрира състоянието на човешкия род? Евреи 11:4; 1 Йоаново 3:12

„Каин и Авел представят две групи хора, които ще съществуват в света до края на времето. Едните разчитат на определената жертва за грях; другите дръзват да се упоават на собствените си заслуги. Жертвата им няма стойност, няма благодатта на Божественото посредничество и така не е в състояние да направи човека угоден пред Бога. Само чрез заслугите на Исус може да се опростят нашите престъпления. (...) Няма друго средство, чрез което човекът да бъде освободен от робството на греха.“ *Патриарси и пророци, с. 37*

в. Какъв избор е предоставен на всяко Адамово дете днес? Римляни 6:16

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как знаем, че Божият закон е съществувал от вечността?
2. Как Луцифер оспори самата основа на Божието управление?
3. Как човешкият род днес още бива измамван чрез лъжите на змията?
4. Коя беше надеждата, която вдъхновяваше вярата на вярващите в древните времена?
5. Определи съвременните еквиваленти на Каин и Авел.

Наследници на царството

„Слушайте, любезни ми братя: Не избра ли Бог онези, които са сиромаси в светски неща, богати с вяра и наследници на царството, което е обещал на тези, които Го любят?“ (Яков 2:5)

„Всички, които са Христови, са „Авраамово потомство, наследници на обещание“ – наследници на „наследство нетленно, неоскверняемо и което не повяхва.“ *Патриарси и пророци, с. 104*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 353-362 (52. *Идването на Избавител*)

Неделя

11 октомври

1. ГЛЕДАНЕ НАПРЕД

а. Как може евангелието да бъде предадено накратко? Римляни 1:16, 17

б. Кой трябва да го чуе и какъв избор трябва да направят? Матей 24:14; Марк 16:15, 16

„Когато членовете на Божията църква извършат поверената им работа за изпълнение на евангелската поръчка в нуждаещите се полета у дома и в чужбина, скоро целият свят ще бъде предупреден и Господ Исус ще се върне на тази земя със сила и голяма слава.“ *Деяния на апостолите, с. 49*

в. За коя класа хора е достъпно спасението? Деяния 10:34, 35; Римляни 8:14; Ефесяни 3:6

„Благословенията на спасението са за всяка душа. Човек може само по свой избор да не стане участник на Божието благословение чрез евангелието.“ *Животът на Исус, с. 325*

2. БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ КЪМ НЕГОВИЯ ДРЕВЕН НАРОД

а. Кои обещания бяха дадени на Авраам и неговите потомци? Битие 12:1-3; 13:14-17

„Божие то намерение беше чрез еврейската нация да предостави богати благословения на всички народи. Чрез Израел трябваше да се подготви пътят за разпръсването на Неговата светлина по целия свят. (...)

Заради изпълнението на това Си намерение Той изведе Авраам от идолопоклонническата му родна среда и го въведе в Ханаанската земя.“
Христови притчи, с. 172

б. Защо Бог изчака седем поколения след Авраам преди действително да ги накара да завладеят земята на Палестина? Битие 15:13-16

„Нациите по света, следвайки извратените си инстинкти, бяха изгубили познанието за Бога. Но в Своето милосърдие Бог не ги заличи. Той възнамеряваше да им даде възможност да се запознаят с Него чрез църквата Му.“ *Христови притчи, с. 172*

„Макар че амореите бяха идолопоклонници, които справедливо загубиха живота си поради собственото си нечестие, Бог ги пожали 400 години, за да им даде неоспоримо доказателство, че единствен Той е истинският Бог, Създателят на небето и земята. Чули бяха за всичките Му чудеса при извеждането на Израел от Египет. Дадено им беше достатъчно доказателство. Можеха да научат истината, ако бяха пожелали да се върнат от своето идолопоклонство и блудство.“ *Патриарси и пророци, с. 296*

в. Какво накрая стана с амореите? Съдии 11:21-24

„Приближавайки границите на амореите, Израел поиска позволение само да премине страната, обещавайки да съблюдава същите правила, които ръководеха общуването му с другите народи. Когато царят на амореите отхвърли любезната молба и опълчи множествата си за битка, чашата на нечестието им се изпълни и сега Бог пожела да покаже силата Си, като ги покори.“ *Патриарси и пророци, с. 296*

3. ЕДИН ЗАВЕТ НАРУШЕН

а. Как Израел не успя да живее съобразно Божиата цел, като ги засели в обещаната земя? Съдии 2:10-13

„Докато съществуваше поколението, получило наставленията от Исус Навиев, идолопоклонството не се разви твърде бързо. Но родителите приготвиха пътя за отстъплението на децата си. С пренебрегване на Божиите ограничения онези, които завладяха Ханаан, посяха семе на нечестие, което продължи да дава горчив плод в продължение на много поколения. Простите навици на евреите им бяха осигурили физическо здраве, но обвързването им с езичници ги доведе до отдаване на апетита и на страстите, което постепенно снижи физическите им сили и отслаби умствените и моралните им способности. С греховете си израилтяните се отделиха от Бога. Силата им беше отнета и те не можеха вече да надделяват над враговете си. Така се подчиниха на същите народи, които чрез Бога можеха да им бъдат подчинени.“ *Патриарси и пророци, с. 376*

б. Какво стана поради влиянието на първия цар на северната половина на разделения народ? 3 Царе 14:15, 16

„Ако израилтяните се бяха вслушали във вестите на пророците, последвалите унижения щяха да им бъдат спестени. Те упорито бяха отхвърляли Божия закон, затова Бог беше принуден да ги остави да бъдат отведени в робство. (...)“

Във всички векове нарушаването на Божия закон е водело до същите последици. Във времето на Ной, когато всички принципи на правдата бяха нарушени и беззаконието стана толкова голямо и така широко разпространено, че Бог не можеше повече да го търпи, излезе декрет: „Ще изстребя от лицето на земята човека, когото създадох...“ (Бит. 6:7) В дните на Авраам жителите на Содом открито предизвикаха Бога, презирайки Неговия закон. Като последица настъпи същото безчестие, същата поквара и същото необуздано задоволяване на апетита, което беше характерно за хората от предпотопния свят. Содомците минаха границата на Божието търпение и срещу тях се запали огънят на Божието отмъщение.

Времето преди пленяването на десетте израилеви племена беше сходно по непослушание и нечестие. Божият закон беше смятан за нищо и това отвори портите за нахлуващата в Израел поквара.“ *Пророци и царе, с. 152, 153*

4. ЦАРЯТ НА ЮДА

а. Колко дълго племето на Юда щеше да поддържа своето царско отличие? Битие 49:10; Езекиил 21:25-27

„Лъвът – царят на гората, е подходящ символ на това племе, от което произлязоха Давид и Давидовият Син Сило – истинският „лъв от Юдиното племе“, на Когото всички власти ще се поклонят и всички народи ще отдадат почит.“ *Патриарси и пророци, с. 153*

б. Кой беше „Сило“ (Единственият, „комуто принадлежи правота“) и кога Той дойде? Захария 9:9; Матей 21:1-9

„Векове минаваха. Накрая гласът на пророците замлъкна. Десницата на потисниците тежеше над Израел. Колкото повече евреите се отдалечаваха от Бога, толкова повече вярата им избледняваше и надеждата им преставаше да се осветява от бъдещето. Думите на пророците оставаха неразбрани от мнозина. Онези, чиято вяра трябваше да се запази силна, бяха склонни да твърдят: „Дните минават, а никое видение не се сбъдва“. Но часът на идването на Христос беше определен в небесния съвет.“ *Пророци и царе, с. 361*

„Малцина разбираха естеството на Христовата мисия, а болшинството очакваше един могъщ Княз, Който ще установи царството си в Израел и ще дойде като избавител на народите.“ *Животът на Исус, с. 20*

в. Какво е естеството на Неговото царство? Йоан 18:36, 37 Какво ще стане, когато царството бъде напълно прогласено? Матей 24:14

„Той, Който беше нашият пример, се държеше настрана от земните управления. Но не защото Му бяха безразлични неволите на хората, а защото лекът не се криеше в човешки и външни мерки. За да се поправеше положението, лекуването трябваше да се приложи на всеки човек поотделно и да се новороди сърцето.

Христовото царство не се основава върху решенията на дворци, съвети или законодателни събрания, нито чрез покровителството на световно велики хора, а чрез насаждане Христовото естество в хората чрез действието на Светия Дух.“ *Животът на Исус, с. 413*

5. ЕДИН ИЗОСТАВЕН ДОМ

а. Какво каза Христос, когато беше отхвърлен от собствения Си народ? Матей 23:37, 38 Кога изоставянето беше завършено (както буквално, така и духовно)? Матей 24:1, 2

„Дотогава Той беше наричал храма Свой Бащин дом. Но сега, като го напускаше, Божието присъствие се оттегляше завинаги от този храм, който беше съграден за Негова прослава. Оттогава занапред храмовите церемонии щяха да бъдат безполезни и службите им – подигравка.“
Животът на Исус, 508

„Той видя Ерусалим заобиколен от войски, обсадените жители обречени на глад и смърт. (...) Видя, че упорството на юдеите, което те проявиха с отхвърлянето на Неговото спасение, щеше да ги доведе до неподчиняване пред нахлуващите войски. (...) Видя окаяните жители, мъчени чрез разни уреди за изтезаване и чрез разпъване на кръст, красивите палми унищожени, храмът лежащ в развалини, от масивните му камъни не останал нито един върху друг, а градът разорен като нива.“
Животът на Исус, с. 470

б. Какво си предизвикаха водачите на Израел с отхвърлянето на Христос? Матей 27:24, 25 Кого си избраха за свой управител и какво направи накрая този управител? Йоан 19:14, 15; Лука 21:20, 24

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Обясни Божията цел със забавяне завладяването на Ханаан.
2. Какво може да научи днес Божият народ от неуспеха на Израел да покори страната?
3. Защо царството на Исус беше проповядвано така различно от това, което Неговият народ очакваше?
4. Как службите в Божия дом изгубват днес значението си?
5. Какво мога да направя повече, за да споделя евангелието с онези, които се нуждаят, ?

Изпълнени обещания

„И ако сме чада, то сме и наследници, наследници на Бога и съ-наследници с Христос, та ако страдаме с Него, да се и прославяме заедно с Него.“ (Римл. 8:17)

„Никога Господ не е оставал без Свои истински представители на земята, които да вземат присърце делото Му. Тези свидетели за Бога принадлежат към духовния Израел и за тях ще се изпълнят всички заветни обещания на Йехова към древния Му народ.“ *Пророци и царе, с. 367*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 363 – 371 (59. *Израилевият дом*)

Неделя

18 октомври

1. РАВНИ ВЪЗМОЖНОСТИ

а. Какво очаква Бог по-скоро, вместо да дава безусловни обещания? Еремия 18:7-10

„Единствената безопасност е в стриктното послушание към Божието слово. Всички обещания са дадени при условие на вяра и послушание, а несъобразяването с Неговите заповеди ни отнема богатите благословения на Писанията.“ *Патриарси и пророци, с. 430*

б. Кои качества очаква Господ в хората независимо от тяхното положение или привилегии? Деяния 10:34, 35

„Постовете в Божието царство не се добиват чрез протезиране. Те не се спечелват, нито се получават по своеволно решение. Те са зависими от характера. Венецът и престолът са веществени доказателства за постигнато състояние. Те са доказателство за победа над личното Аз чрез Господ Исус Христос.“ *Животът на Исус, с. 445*

2. ИСТИНСКИЯТ ИЗРАЕЛ

а. Какво е обещано относно бъдещето на Израел? Еремия 33:16; Римляни 11:25-27

„Напълно е в Божиите възможности да преобрази сърцата на евреи и на езичници и да даде на всеки вярващ в Христос благословенията, обещани на Израел.“ *Деяния на апостолите*, с. 169

б. Кой е единственият път за спасение, независимо дали човек е евреин или езичник по рождение? Деяния 4:10-12

„Някои твърдят, че човешкият род не се нуждае от изкупление, а от развитие, че сам може да се пречисти, издигне и възроди. (...) Историата на Каин показва какъв ще е резултатът. Тя показва какъв ще стане човек, ако е далеч от Христос. Човечеството няма сила да се обнови само. Неговото развитие не е насочено нагоре към Божественото, а надолу към сатанинското. Христос е единствената ни надежда.“ *Патриарси и пророци*, с. 37

в. Кое характеризира истинския Израел? Римляни 2:28, 29 В светлината на това за кого в действителност се отнасят обещанията? Римляни 9:6-8

„Фарисеите твърдяха, че са чада на Авраам, и се хвалеха с притежаването на Божиите пророчества, но тези преимущества не ги предпазваха от себелюбие, злоба, алчност и низко лицемерие. Те се смятаха за най-великите вярващи на света, но така наречената им ортодоксалност ги накара да разпънат Господа на славата.

Същата опасност още съществува. Мнозина мислят, че са християни поради това, че поддържат някои богословски догми. Но те не прилагат истината в живота. Те не са я повярвали, нито са я възлюбili, затова не са получили силата и благодатта на освещаващата истина. Хората могат да изповядват вяра в истината, но ако тя не ги прави искрени, любезни, търпеливи, духовно мъдри, тя е проклетие за притежателите си, а чрез тях и за целия свят.“ *Животът на Исус*, с. 244

3. АВРААМОВОТО ПОТОМСТВО

а. Какво обещание беше дадено на Авраам относно родството му с останалите от света? Битие 22:18

„Авраам беше призван за висока чест – честта да бъде баща на народ, който да съхранява в продължение на векове Божията истина за света. Чрез този народ всички народи на земята щяха да бъдат благословени при идването на обещания Месия.“ *Патриарси и пророци, с. 84*

б. Какво се имаше предвид чрез термина „потомство“ в това обещание? Галатяни 3:16 Какво приема то, за да бъде получател на благословение? Стихове 8, 9

„Библията ясно учи, че дадените на Авраам обещания трябва да се изпълнят чрез Христос. Всички, които са Христови, са „Авраамово потомство, наследници по обещание“ (Гал. 3:29), наследници на „наследство нетленно, неоскверняемо и което не повяхва, запазено на небесата за вас“ (1Петр. 1:4) – земя, освободена от проклятието на греха.“ *Патриарси и пророци, с. 104*

в. Изучи разговора, записан в Йоан 8:31-45, и след това опиши вида на характера, който е необходим, за да се участва в духовното родство, което се споменава там.

„Фарисеите се обявиха за чада на Авраам. Исус каза, че това твърдение може да се докаже само чрез вършене делата на Авраам. Истинските Авраамови чада ще водят, като него, живот на послушание към Бога. Те не ще правят опити да убият Този, Който им говореше истини, дадени Му от Бога. Като правеха заговори против Христос, равините доказваха, че не вършат делата на Авраам. Пряка наследственост от Авраам нищо не ползваше в случая. Без духовна връзка с него, която би се проявила в изявяване на същия дух и вършене същите дела, те не биха били негови чада.“ *Животът на Исус, с. 380, 381*

4. НАСЛЕДЯВАНЕ НА ЗЕМЯТА

а. Как самите патриарси бяха включени в обещанието за наследяване на земята? Изход 6:8 Какво трябваше да стане, за да се изпълни това обещание? Лука 20:34-38

„Бог не е обещал на народа Си наследство в този свят. Авраам нямаше поземлени имоти „ни колкото една стъпка нога“ (Деян. 7:5). Той притежаваше блага и ги използваше за слава на Бога и за доброто на своите ближни. Но не гледаше на този свят като на свой дом. Господ го беше призовал да напусне съотечествениците си идолопоклонници с обещание за вечно притежаване на Ханаанската земя. Но нито той, нито синът му, нито внуците му я получиха. Когато се нуждаеше от място за погребване на мъртвите, Авраам трябваше да го куп от ханаанците. Единственият му имот в обещаната земя беше скалният гроб в пещерата Махпелех.

Но Божието Слово не пропада; нито пък неговото окончателно изпълнение се заключава в превземането на Ханаан от еврейския народ. „А обещанията се изрекоха на Авраам и неговия потомък“ (Гал. 3:16). Самият Авраам трябваше да участва в наследството. Изпълнението на Божието обещание може да изглежда, че дълго се отлага, „защото за Господа един ден е като хиляда години и хиляда години като - един ден“ (2 Петр. 3:8). Може да изглежда, че се забавя, но посоченото време „непременно ще дойде, няма да закъснее“ (Авакум 2:3). Дарът на Авраам и неговото потомство включваше не само земята Ханаан, но цялата земя.“ *Патриарси и пророци, с. 104*

б. Кое показва, че патриарсите разбраха това? Евреи 11:13-16

в. Кой се считат за истински потомци на Авраам и така наследници на обещанието? Галатяни 3:27-29; Матей 8:11, 12

„Христос не признаваше добродетел по потекло. Той учеше, че духовната връзка превъзхожда всяка друга. (...) Само онези, които чрез послушание към Божия глас са в духовна хармония с Авраам, се смятат за истински негови потомци.“ *Христови притчи, с. 160*

5. СЛАВНО НАСЛЕДСТВО

а. Какво ще бъде състоянието на земята, когато обещанието се изпълни? Исаия 65:17-19

„В Библията наследството на светиите е наречено отечество (Евр. 11:14-16). Там небесният Пастир води Своето стадо при източници на жива вода. Дървото на живота дава своите плодове всеки месец, а листата на дървото служат за здравето на народите. Там има вечно течащи реки, бистри като кристал, а по бреговете им люлеещи се дървета хвърлят сенките си по пригответените пътища за спасените Господни. Там пространните равнини се издигат в красиви хълмове и Божиите планини издигат своите величествени върхове. По тези мирни равнини, покрай онези живи реки Божият народ, дотогава скитник и странник, ще намери своята родина.“ *Великата борба*, с. 559

б. Как Писанието описва духовното единство в наследеното царство? Еремия 23:3-6; Езекиил 37:24-27

„Единодушие и радост владеят в цялото необятно творение. (...) От най-нищожния атом до най-голямото световно тяло, всички живи и всички безжизнени неща в непомрачена красота и пълна радост заявяват: *Бог е любов!*“ *Великата борба*, с. 561

в. Когато земята бъде обновена, какво ще прави Бог със Своето обиталище? Откровение 21:1-3

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Когато Бог дава обещание, как изпълнението му зависи от условия?
2. Какво е необходимо освен изповядване на вяра в Христос?
3. Кое прави някого истинско дете на Авраам?
4. Кога ще бъде изпълнено обещанието за наследяване на земята?
5. Какво ще бъде отношението на спасените в Новата земя?

Тайната на беззаконието

„Защото онази тайна, сиреч беззаконието, вече действа, но само докато се отмахне отсрещ онзи, който сега я възпира.“ (2 Солун. 2:7)

„Във второто си послание до солуняните апостол Павел предсказа голямото вероотстъпничество, което щеше да следва учредяването на папската власт. (...) Дори в това ранно време той видя промъкващите се в църквата злини, които щяха да приготвят пътя за развитието на папството.“ *Великата борба*, с. 38

Препоръчвани четива: Великата борба, с. 38-47 (3. Вероотстъпничество)

Неделя

25 октомври

1. ОПАСНОСТ ЗА СТАДОТО

а. За коя опасност Исус предупреди, че църквата ще срещне? Матей 24:4,5,11 Кое накрая ще се развие? Деяния 20:28-30; 2Солунци 2:1-12

„В няколко кратки години мнозина от учителите и водачите й трябваше да положат живота си за евангелието. Скоро щяха да навлязат свирепи вълци, които нямаше да жалят стадото. Но нито едно от тези неща не трябваше да обезверява онези, чиито надежди бяха съсредоточени в Христос.“ *Деяния на апостолите*, с. 238

б. Какво можеше да направи църквата за тази опасност? 2Тимотей 3:13-15; Римляни 16:17, 18

„Гледайки в бъдещето, Павел потръпна за съдбата на църквата. Видя ударите, на които щеше да бъде подложена и от външни, и от вътрешни врагове. С величествена сериозност увеща братята си да бдят на своя свещен пост.“ *Деяния на апостолите*, с. 176

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

2. ЗАПЛАХАТА ОТ ПРЕСЛЕДВАНЕ

а. Какво направиха невярващите евреи на своите християнски съотечественици? 1 Солунци 2:14-16; Деяния 14:2 Какво стана в резултат от преследването? Деяния 8:1, 4

„Сега евангелската вест трябваше усилено да се проповядва сред езичниците, в резултат на което църквата щеше да укрепне от големия брой души. Апостолите, посочени да ръководят това дело, щяха да бъдат изложени на подозрения и предразсъдъци. Техните учения за разрушаването на „средната стена“ (Ефес. 2:14), толкова дълго разделяла евреите от езическия свят, щяха естествено да оправдаят обвинението в ерес.“ *Деяния на апостолите, с. 71*

„Ако тези, които познават истината я практикуваха, щяха да бъдат измислени нови методи за намиране на хората там, където са. Според Божието провидение светиите в ранната християнска църква бяха разпръснати и изпратени от Ерусалим до много части на света. Учениците на Христос не останаха в Ерусалим или в околните градове, но отидоха далеч извън пределите на своята страна, по големите пътни артерии, търсейки изгубени, които да доведат при Бога. Днес Господ желае да види Своето дело навсякъде. Не бива да ограничаваме труда си само до няколко места.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 280*

б. Беше ли това преследване нещо, което трябваше да очакват? Йоан 15:20; 2 Тимотей 3:12 Какво става, че една личност да изгуби вярата си при преследване? Марк 4:16, 17

в. Как трябва да отговорим на преследването? Матей 5:10-12; Римляни 8:37-39

„(Матей 5:10-12 – цитирано) Тук Исус показва (на учениците Си), че в самото време, когато преживяват голямо страдание за Неговата кауза, имат причина да бъдат радостни и да съзнаят, че скърбите им са от полза за тях, правейки ги да отвикнат от наклонностите към света и да ги съсредоточат върху небето.“ *Духът на пророчеството, т. 2, с. 211, 212*

3. СЛЕДВАНЕ ЮДЕЙСТВАЩИТЕ УЧИТЕЛИ

а. Как страхът от преследване продължи да въздейства на някои църковни членове? Деяния 15:1, 2

„Докато апостолите заедно със служителите и миряните в Антиохия полагаха искрени усилия за спечелване на много души за Христос, някои еврейски вярващи от Юдея „между фарисейската секта“ успяха да вмъкнат едно мнение, което бързо предизвика обширни спорове в църквата и смути вярващите езичници. Тези юдействащи учители твърдяха с голяма увереност, че за да бъде спасен човек, трябва да бъде обрязан и да спазва целия церемониален закон. (...)“

Обърнатите във вярата евреи обикновено не бяха склонни да действат веднага щом Божието провидение им отвореше път. В резултат от труда на апостолите сред езичниците новоповярвалите езичници далеч превъзхождаха по брой новоповярвалите евреи. Последните се страхуваха, че ако ограниченията и церемониите на техния закон не бъдат задължителни за езичниците като условие за църковно членство, националните особености, съхранявали ги дотогава като отделен народ, най-накрая биха ги заличили.“ *Деяния на апостолите, 85*

б. Какъв беше духът зад тези движения? Галатяни 6:12-16 Кои качества ще открива един истински християнин в ситуации като тези? 2 Тимотей 1:7

в. Как апостол Павел обори ереста в посланието си? Римляни 2:25-29; 1 Коринтяни 7:18, 19; Галатяни 5:6

„Павел беше посветил себе си и всичките си сили на Божията служба. Той беше получил истините на евангелието направо от небето и чрез службата си поддържаше здрава връзка с небесните работници. Беше поучен от Бога да не обвързва християните от езически произход с незадължителни тежести. Така че когато юдействащите вярващи поставиха в антиохийската църква въпроса за обрязването, Павел разбра становището на Божия Дух относно едно такова учение и зае твърда и неотклонна позиция, която донесе на църквите свобода от еврейските ритуали и церемонии.“ *Деяния на апостолите, с. 89, 90*

4. КУРАЖ И КОМПРОМИС

а. Какъв дух трябва да имаме подобно на апостол Павел? Галатяни 6:14; Римляни 1:14-17

б. Какъв компромис беше съветван от братята си да направи великият апостол и как това доведе до арестуването му? Деяния 21:17-24; 20-30

„Братята се надяваха, че като последва предложения начин на действие, Павел можеше да даде решителен отпор на фалшивата мълва за него. Увериха го, че решението на предишния съвет за новоповярвалите езичници и за церемониалния закон е още в сила. Но съветът, който сега му дадоха, не отговаряше на това решение. Наставлението не беше подтикнато от Божия Дух. То беше плод на страхливост. Водителите на църквата в Ерусалим знаеха, че чрез несъобразяване с церемониалния закон християните щяха да си навлекат омразата на евреите и да се изложат на преследване. (...)

Ако вярващите в Христос бъдеха обвинени пред Синедриона за нарушители на закона, щяха да получат бързо и сурово наказание като отстъпници от еврейската вяра.

Много от евреите, приели евангелието, още поддържаха церемониалния закон и просто желяеха да направят неразумен компромис, надявайки се така да получат доверието на своите сънародници, да отстранят предразсъдъка им, да ги спечелят за вярата в Христос като Изкупител на света. Павел осъзна, че докато много от водещите членове на църквата в Ерусалим продължават да се отнасят към него така, ще работят упорито, за да противодействат на влиянието му. (...) Но не беше натоварен от Бога да отстъпи толкова, колкото те искаха.

Когато мислим за голямото му желание да бъде в хармония със своите братя, за неговото деликатно отношение към слабите във вярата, за почитанието му към апостолите, които са били с Христос, и към Яков – брата Господен, и за целта му да стане всичко за всички, без, доколкото може, да пожертва принципа – когато помислим за всичко това, по-малко ни изненадва фактът, че той беше принуден да се отклони от твърдия, решителен курс, който досега бе следвал. Но вместо да постигне желаната цел, усилията му за помирение само ускориха предсказаните за него страдания и резултатът беше отделяне от братята, лишаване на църквата от един от нейните най-силни стълбове и скръб в сърцата на християните във всички страни.“ *Деяния на апостолите, с. 183, 184*

5. ТАЙНАТА РАЗВИТА

а. След бунта на евреите срещу управлението на Рим и разрушаването на Ерусалим през 70 от Хр. как се промени фокусът сред компромисните християни? Откровение 2:2-4

„В ранната история на църквата тайната на нечестието, предсказана от апостол Павел, започна своето пагубно дело. И тъй като лъжливите учители, за които Петър предупреди вярващите, натрапиха своите ереси, мнозина бяха впримчени във фалшиви учения.“ *Деяния на апостолите*, с. 264

б. Обсъдете как всеизвестното презрение срещу евреите по време на Римската империя допринесе за спада в спазването на съботата.

„В първото столетие истинската събота е била спазвана от всички християни (...) Обаче чрез агентите си Сатана работеше с голяма хитрост, за да постигне целта си. За да се обърне вниманието на народа към неделята, тя беше направена празник на Христовото възкресение (...)

Използвайки сега фалшивата светлина, в която беше представил съботата, той хвърли презрение над нея като юдейска наредба. Докато християните въобще продължаваха да спазват неделята като весел празник, за да покажат омразата си към всичко еврейско, Сатана ги увлече да направят съботата ден на пост, скръб и печал.“ *Великата борба*, с. 40, 41

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кой дух беше коренът за развитието на тайната на беззаконието?
2. Как една истински обърната личност ще отговори на заплахата от преследване?
3. Обясни въпросите, около които се породиха първият доктринален спор в първата християнска църква.
4. Какво причини съветът, който беше даден на Павел? Защо?
5. Как тайната на беззаконието още се промъква днес в църквата?

Дарения от първата събота за литература за мисионските полета

През 21 век докато интернет, електронни книги и други медии са съвременни начини за разпространение на Евангелието, има още един уникален и лесен метод за представяне на това, което никоя друга медия не може да замени. Напечатаната страница е един от най-успешните начини Евангелието да достигне дори до най-отдалечените места на земята – без електричество. Чрез тези средства благовестието прониква в бивши комунистически, атеистични и ислямски страни и може да бъде споделено на четири очи. Господната служителка казва: „Нека публикациите, съдържащи библиейската истината, бъдат разпръсвани като есенни листа.“ (*В небесните места*, с. 323) „Нашите издания трябва да отиват навсякъде. Нека се издават на много езици. Третата ангелска вест трябва да се даде чрез това средство и чрез живия учител. Вие, които вярвате истината за това време, събудете се! Сега ваша длъжност е да донесете всички средства, които ви е възможно, за да се помогне на онези, които разбират истината, да я провъзгласяват.“ *Свидетелства към църквата*, т. 9, с. 45

„Прогласете, похвалете и кажете: Спаси, Господи, людеце Си, останалите от Израел.“ (Ерем. 31:7) Божият народ, останалите от Израел, трябва да публикуват добрата вест за спасение. Докато имаме достатъчно снабдяване с Библии, книги и брошури за евангелизиране в много страни, все още има големи множества по света, които нямат същата привилегия. Наш дълг и чест е да съдействаме за раздаването на литература в различни региони по света. Библията е преведена на много езици и диалекти, но съществени книги, такива като „Пътят към Христа“ и „Великата борба“, не са на разположение на милиони. Какво би било, ако споделим съботните библиейски уроци с онези, които днес търсят настоящата истина?

Размислете за тихоокеанските острови и африканските страни, където реформаторската вест още не е достигнала. Нека не забравяме обещанието в Еклисиаст 11:1: „Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш.“ Трябва да разпространим Божието Слово преди да е твърде късно. Може да не видим незабавно резултати, но не ще мине дълго и ще можем да свидетелстваме за голямата жетва, когато Късният дъжд ще дойде в пълнота. Нека бъдем мъдри настояници, които събират съкровище на небето – не на тази земя.

Много сме благодарни за всичко, което наши братя, сестри и приятели навсякъде са направили в миналото, но нуждата сега е по-голяма, отколкото преди. И така, нека бъдем щедри в това!

Отдел за публикации при ГК

Съботата в последните дни

„Освещавайте още и съботите ми и нека бъдат знак между Мене и вас, за да познаете, че Аз Господ съм ваш Бог.“ (Езекиил 20:20)

„Във времето на края всяка Божествена институция трябва да бъде възстановена. Развалината в закона, която човекът направи, като промени съботата, трябва да бъде възстановена.“ *Пророци и царе, с. 349*

Препоръчвани четива: Великата борба 355 – 369 (25. *Божият закон е непроменен*)

Неделя

1 ноември

1. ПОМНИШ ЛИ?

а. Кой израз в Изход 20:8 показва, че съботата е била спазвана преди Бог да изговори и напише декалога на Синай?

„Съботата не е въведена като нова институция. Тя беше установена при сътворението. Трябва да я помним и пазим в памет на делото на Създателя.“ *Патриарси и пророци, с. 203*

б. Какво направи Бог на седмия ден от сътворението? Битие 2:1, 2 Кое беше особеното за този ден? Битие 2:3

„Подобно на съботата и седмицата има своето начало при сътворението и библиейската история я запази да стигне до нас. Самият Бог измери първата седмица като образец за следващите до края на времената. Както всяка друга, тя се състоеше от седем буквални дни. Шест дни бяха употребени за делото на сътворението; на седмия ден Бог си почива, благослови този ден и го отдели за свята почивка на човека.“ *Патриарси и пророци, с. 63*

„Тъй като Бог си почива в събота, „Бог благослови седмия ден и го освети“ – отдели го за свята цел. Той го даде на Адам за почивен ден, за паметник на творческото дело и знак на Божията сила и любов.“ *Животът на Исус, с. 219*

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

2. ЕДИН ПАМЕТНИК НА СЪТВОРЕНИЕТО

а. За кое трябва да ни напомня съботата? Изход 20:11; Псалм 111:4

„Тя посочва Бога като Творец на небесата и земята и отличава истинския Бог от фалшивите богове. Всички, които спазват седмия ден, показват с този акт, че са поклонници на Йехова. Така съботата е знак за верността на човека към Бога дотогава, докато на земята има хора, които да Му служат.“ *Патриарси и пророци, с. 203*

„Бог възнамерява съботата да насочва умовете на хората към разсъждение върху Неговите творчески дела. Природата говори на чувствата им, заявявайки, че има един жив Бог, един Творец, върховен Управител на всичко (...) Красотата, която облича земята, е знак на Божията любов. Ние можем да я видим във вечните хълмове, във високите дървета, в отворените пъпки на нежните цветя. Всичко ни говори за Бога. Винаги посочвала Този, Който е направил всичко, съботата подканя хората да отворят великата книга на природата и да проследят в нея мъдростта, силата и любовта на Твореца.“ *Патриарси и пророци, с. 18*

б. Щом като Бог е направил всичко, в какво положение ни поставя това? Псалм 100:3; Ефесяни 2:10

в. Кой е Творецът, на Когото принадлежи съботата? Йоан 1:3; Марк 2:27, 28

„Тъй като съботата е направена за човека, тя е Господен ден. Тя принадлежи на Христос. „Защото всичко чрез Него стана и без Него не стана нищо от онова, което е станало.“ (Йоан 1:3) Щом като Той е направил всичко, направил е и съботата. Той я е отделил като паметник на сътворението. Тя сочи Него като Създател и Осветител. Тя заявява, че Този, Който създаде всичко на небето и земята и държи всичко, е главата на църквата и че чрез Неговата сила ние се примиряваме с Бога.“ *Животът на Исус, с. 225*

„Четвъртата заповед единствена от всички десет споменава и името, и титлата на Законодателя. Тя единствена показва чрез чий авторитет е даден законът. Така тя съдържа Божия печат върху Неговия закон и доказва автентичността и задължителната му сила.“ *Патриарси и пророци, с. 203*

3. ЗНАК ЗА ОСВЕЩЕНИЕ

а. За коя допълнителна цел служи съботата, след като грехът влезе в света? Езекиил 20:12

„Съботата е знак на Христовата сила, която ни прави свети. Тя се дава на всички, които Христос прави свети. Като знак на Неговата осветяваща сила, съботата е дадена чрез Христос на всички, които стават част от Божия Израел.“ *Животът на Исус, с. 226*

б. За какво съботата беше особено напомняне на израелевите чада? Второзаконие 5:15

в. Как темите за „враждебност“ срещу греха и освобождаване от него са отразени в значението на съботата? Битие 3:15; Изход 31:13

„Делото на покаяние и осветление, чрез което хората се помиряват с Бога, се състои в това, те да бъдат доведени в хармония с Неговия закон. (...) „Защото плътското мъдруване е вражда против Бога; то не се покорява на Божия закон, нито пък може.“ (Римл. 8:7) Но „Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син“, за да може човекът да бъде помирен с Бога. Чрез Христовите заслуги той може да бъде доведен в хармония със своя Творец. Сърцето му трябва да бъде обновено чрез Божествената благодат. Той трябва да започне един нов живот от горе. Това преобразяване е новородението, без което, както Исус ни казва, никой не може да види Божието царство.“ *Великата борба, с. 384*

„Съботата, дадена на света като знак, че Бог е неговия Създател, е също и знак, че Той е Този, Който го осветява. Силата, Която е създала всичко, е същата Сила, Която пресъздава душата по Свое подобие. За онези, които свято почитат съботния ден, тя е знак за осветление. Истинското осветление е в хармония с Бога, единение с Него в характер. То се получава чрез послушание към онези принципи, които са копие на Неговия характер. А съботата е знак за послушание. Този, който от сърце се покорява на четвъртата заповед, ще се покорява и на целия Закон. Той се осветява чрез послушание.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 397*

„Всички, които ценят Господ като техен дял в този живот, ще бъдат под Негов контрол и ще получат знака, печата на Бога, който показва, че са особено Божие притежание. Христовата правда ще върви пред тях и Господната слава ще им бъде задна стража. Господ защитава всяко човешко същество, което носи Неговия знак.“ *Библейски коментар, т. 7, с. 969*

4. ПРЕЖИВЯВАНЕ НА ИСТИНСКОТО СПАЗВАНЕ НА СЪБОТАТА

а. Какво включва истинското спазване на съботата в тези последни дни от земната история? Матей 11:28-30; Ефесяни 4:22-24

„Всеки се нуждае да се просвети в Божията воля от лична опитност. Всеки трябва да Го чуе лично да говори на сърцето му. Когато всеки друг глас замлъкне и ние чакаме пред Бога в тишина, безмълвната душа ще долови по-ясно Божия глас. Бог ни казва: „Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог!“ Само в това се намира истинският покой. (...) Всред бързащите тълпи и напрежението на прекомерната житейска дейност душата, която се освежава така, ще бъде заобиколена от светла и спокойна атмосфера. Животът ще издава благоухание и ще изявява една Божествена сила, която ще затрогва човешките сърца.“ *Животът на Исус*, с. 291

б. Какъв е резултатът от обновителния процес? 2 Коринтяни 5:17

в. В какво духовно състояние трябва да бъдем, за да спазваме истински свято съботата? Левит 20:26; Ефесяни 1:3, 4

г. Какво трябва настойчиво да търсим всеки ден? Псалм 51:10

„Бог познава дори първия копнеж на сърцето към Него. Никога нито една макар и колебливо отправена молитва, нито една макар и скрито проляна сълза, нито един макар и немошен, но искрен копнеж, не са се въздигали към Бога, без Божият Дух да ги долови и приеме.“ *Христови притчи*, с. 121

„Всяка сутрин посвещавай себе си на Бога. Направи това най-първото си и главно задължение. Нека твоята молитва бъде: „Вземи ме, о, Господи, и нека стана напълно Твой. Поставям всички мои планове в Твоите нозе. Употребявай ме днес в служба за Тебе. Остани с мен и нека всичко, което извърша да бъде извършено чрез Тебе.“ Това е нещо, което трябва да се прави всеки ден. Всяка сутрин посвещавай себе си на Бога за съответния ден. Предавай всичките си планове на него, за да бъдат осъществени или отхвърлени, според както Неговото провидение ще ти посочи. Така, ден след ден, ти можеш да предаваш живота си в ръцете на Бога и по този начин твоят живот ще бъде оформян все повече и повече според живота на Христос.“ *Пътят към Христа*, с. 72

5. ЕДНА НАСЛАДА И РАДОСТ

а. Какво ще стане, ако приемем съботния завет и той върши очакваното дело в нас? Исая 58:13, 14; Какво е значението на думите „светия Ми ден“? Матей 12:8

б. Какво благословение ще носи съботата на всеки, който истински я приема? Матей 11:28

„Съботата ще създава радост на всички, които я приемат като знак на Христовата творческа и изкупителна сила. Като виждат Христос в нея, те се радват на Него.“ *Животът на Исус, с. 226*

„Показано ми беше, че цялото небе наблюдава в събота онези, които признават изискванията на четвъртата заповед и я спазват. Ангелите отбелязват интереса и уважението им към тази Божествена институция. Хората, които освещават Господ Бог в сърцата си чрез духовна посветеност и които се стремят да се възползват от святите часове, като спазват съботата според възможностите си и да почитат Бога, наричайки съботата наслада, биват особено благословени от ангелите със светлина, здраве и голяма сила.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 571*

в. Ако се намерим верни, какво ще правим всяка събота в царството на обновената земя? Исая 66:23

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Обясни причината защо Бог казва „помни“?
2. За кои неща ни напомня съботата?
3. Какво друго значение има съботата?
4. Как можем истински да усетим съботната почивка?
5. Как се ползваме от благословенията на Господния ден?

* * *

Изследователният съд

„Греховете на някои човеци са явни и предварят ги на съда; а на някои идват отпосле.“ (2 Тим. 5:24)

„Докато Изследователният съд продължава в небето, докато греховете на каещите се вярващи биват пренасяни от светилището, трябва да се извърши едно специално дело на очистване, на премахване на греха между Божиите люде на земята.“ *Мараната* 254

Препоръчвани четива: Великата борба, с. 394-404 (28. Изследователният съд)

Неделя

8 ноември

1. ВАШИЯТ СЛУЧАЙ НЕ РЕШЕН

а. Кой има нерешен случай в съда? 2 Коринтяни 5:10 С кого започва съдът? 1 Петрово 4:17

„Когато книгите се отворят, пред Бога ще бъде разследван животът на всеки един, който е вярвал в Исус. Нашият Ходатай започва с онези, които най-първо са живели на земята. След това минава от поколение на поколение и привършва с живеещите. Всяко име бива споменато, случаят на всеки един бива най-точно разследван.“ *Великата борба*, с. 397

б. Кога са съдени най-много хора? Евреи 9:27 Защо?

в. Върху кое доказателство се базира съдът? Откровение 20:11, 12
Какво е записано в книгите? Еремия 2:22; Малахия 3:16; Неемия 13:14

2. СТАНДАРТЪТ И АДВОКАТЪТ

а. Кой е стандартът, по който ще бъдем съдени? Яков 2:10-12 Какъв е характерът на този стандарт и какво изисква? Псалм 19:7; Матей 5:48

„Божият закон е мярката, според която се измерват животът и характерът на човека.“ *Великата борба*, с. 396

„В проповедта Си Христос показва колко всеобхватни са принципите на закона, изговорен на Синай. Той приложи в живота Си закона, чиито принципи остават завинаги великия стандарт на правда – стандарт, по който всички ще бъдем съдени във великия ден, когато съдът се открие и книгите се отворят.“ *Избрани вести*, т. 1, с. 193

б. Какво е наказанието за нечестивост? Римляни 6:23 Има ли някаква надежда за човек с лошо досие? 1 Йоаново 2:1, 2

„Смъртта на неопетнения Божи Син показва, че смърт е заплатата на греха, и всяко престъпване на Божия закон трябва да получи своята справедлива отплата. Христос, безгрешният, беше направен грешен заради човеците. Той понесе вината за престъплението. Пред Него бе прикрито лицето на Отец, докато сърцето му се съкруши и животът в Него заглъхна. Тази жертва беше принесена, за да можеха грешниците да бъдат спасени. По никой друг начин не беше възможно да се освободи човекът от наказанието на греха.“ *Великата борба*, с. 446

в. Как трябва да получим умилоствението? Римляни 3:25; 1 Йоаново 1:9

„Примерите в Божието Слово на истинско покаяние и смирение разкриват такъв дух на изповядване, в който няма никакво извинение за греха или опит за себеоправдание. Павел не се опита да се защити. Той описва греха в най-черните му краски, без да се опитва да намали вината си. (...)

Смиреното и съкрушено сърце, смекчено от истинското разкаяние, ще може да оцени нещичко от Божията любов и от цената, платена на Голгота; и както синът се изповядва на баща си, който го обича, така и този, който истински се разкайва, ще занесе при Бога всичките си грехове. Както е писано: „Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.“ *Пътят към Христа*, с. 41

3. ВРЕМЕТО НА СЪДА

а. Какво ще стане с онези, които истински са приели Адвоката? Йоан 11:25; Йоан 5:24-29

„Срещу имената на всички, които наистина са се разкаjali за греховете си и с вяра са приели Христовата кръв като умиловителна жертва за тях, в небесните книги е отбелязано опрощение. Тъй като те са станали съучастници на Христовата правда и характерът им е намерен в хармония с Божия закон, техните грехове биват заличени, а самите те биват намерени достойни за вечния живот.“ *Великата борба*, 397

б. Какво ще носи със Себе Си Исус, когато се завърне, и какво ще прави с нея? Откровение 22:12; 2 Тимотей 4:7, 8

в. Какво трябва първо да стане, за да може Христос да награди верните? 1 Тимотей 5:24; 1 Петрово 4:17; Лука 20:35, 36

„Преди да се даде заключителната награда, трябва да се реши кои са годни да споделят наследството на праведните. Решението трябва да се вземе преди второто идване на Христос в небесните облаци; понеже когато Той дойде, наградата Му е с Него „да отплати на всеки според каквито са делата му“ (Откр. 22:12). Тогава преди Неговото идване характерът на делото на всеки човек ще е определен и отплатата на всеки един от Христовите последователи ще е отмерена според делата му.“ *Христови притчи*, с. 191

„Няма да има бъдеща благодат, през която да се приготвим за вечността. Този е животът, в който трябва да облечем одеждата на Христовата правда. Тази е единствената ни възможност да оформим характери за приготвеното от Христос обиталище за верните към заповедите Му.“ *Христови притчи*, с. 197

4. ЗАЛИЧАВАНЕ НА ГРЕХОВЕТЕ

а. Какво ще е станало с греховете на праведните, които получават наградата си при възкресението? Михей 7:19; Исая 43:25

„Изследователният съд и заличаването на греховете трябва да бъдат привършени преди пришествието на Господа. Тъй като мъртвите трябва да бъдат съдени според това, което стои записано в книгите, невъзможно е греховете на хората да може да бъдат заличени преди привършването на съда, който ще изследва техните случаи. Апостол Петър казва ясно, че греховете на вярващите трябва да бъдат заличени, „за да дойдат освежителни времена от лицето на Господа и Той да изпрати предсказания вам Христа Исуса“ (Деян. 3:19, 20). Когато Изследователният съд бъде привършен, ще дойде Христос и заплатата Му с Него, за да отдаде на всекиго според каквито са били делата му.“ *Великата борба*, с. 309

б. Обясни как притчата за несправедливия слуга (Матей 18:23-35) показва разликата между опрощаване и заличаване. Въпреки че днес може да сме верни, коя реалност ни кара да се опомним, че трябва винаги да бъдем бдителни? Езекиил 22:13-16

в. Какво става с името на една невярна личност, записано в книгата на живота? Изход 32:32,33 Как е написано едно име там най-напред и чии имена ще бъдат запазени? Филипияни 4:3; Откровение 3:5

„Ние живеем във времето на великия умилоствителен ден. В символичната служба, докато първосвещеникът извършваше умилоствението за Израел, всички трябваше да се съкрушават чрез разкаяние за греховете си и смиряване пред Господа, за да не бъдеха отлъчени от сред народа. По същия начин и всички, които желаят да запазят имената си в книгата на живота, трябва сега, в малкото останали дни на тяхното благодатно време, да смиряват душите си пред Господа чрез разкаяние за греховете си и истинско покаяние. Трябва да се извърши един дълбоко проникващ, съвестен изпит на сърцето. (...) Макар че всички народи трябва да дойдат на съд пред Бога, Той ще изследва случая на всеки един по отделно с основна точност, като че ли няма други същества освен него на земята.“ *Великата борба*, с. 402, 403

5. ИЗСЛЕДВАНЕ И НАГРАДА

а. За да бъдат заличени греховете, какво трябва първо да стане, както е описано в притчата за човека без сватбарска дреха? Матей 22:9-14 Кое символизира сватбарската дреха? Откровение 19:8; Филипяни 3:9

„Царският преглед на гостите на угощението представлява едно съдебно дело. Гостите на евангелското празненство са изповядващите, че служат на Бога; онези, чиито имена са записани в книгата на живота. (...)

Сватбарската дреха в притчата представя чистия, неопетнен характер на истинските Христови последователи. (...) Христовата правда, собственият Му безукорен характер е този, който чрез вяра се предава на всички приемачи Го като свой личен Спасител.“ *Христови притчи*, с. 191

б. Кое дело върши сега Христос за всеки покаяващ се грешник и каква присъда ще бъде произнесена, когато това дело е извършено? Евреи 2:17; Откровение 22:11, 12; Даниил 12:1

в. Тъй като съдът приключва с последната генерация, кои са съдени докато са живи, какво е предупреждението на Исус към нас? Марк 13:33 Какво уверение имаме? Евреи 4:14-16; 13:20, 21

„Съдът се извършва сега в небесното светилище. (...) Скоро – никой не знае колко скоро – ще се премине към случаите на живите.“ *Великата борба*, с. 403

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо времето на съда, в което живеем, е така сериозно време?**
2. **Как можем да бъдем сигурни, че ще бъдем съдени „не виновни“?**
3. **Защо съденето на изповядващи се вярващи трябва да стане преди Второто пришествие?**
4. **Каква е разликата между опрощение и заличаване на греховете?**
5. **Каква опитност трябва да имат истинските Христови последователи, които ще бъдат съдени докато са живи?**

Последното предупреждение КЪМ ЗЕМЯТА

„Това е добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител, Който иска да се спасят всичките човеци и да достигнат до познание на истината.“ (1 Тим. 2:3, 4)

„Адвентното движение от 1840-1844 г. беше едно славно откровение на Божията мощ. Първата ангелска вест беше разнесена из всички мисионски станции, а в някои страни владееше най-големият религиозен интерес, какъвто беше виждан от времето на реформацията през шестнайсетото столетие в коя и да е страна. Но много по-голямо ще бъде мощното движение под последното предупреждение на третия ангел.“ *Великата борба*, 507

Неделя

15 ноември

1. ВСЕКИ ТРЯБВА ДА ЗНАЕ

а. Какво поръчение даде Исус на учениците Си? Деяния 1:8

„Христос даде поръчението Си на учениците, преди да се възнесе на небето. Каза им, че трябва да бъдат изпълнители на завещанието, съдържащо съкровищата на вечния живот. (...)

Не трябваше да чакат народът да отиде при тях, а те трябваше да отидат при него.“ *Деяния на апостолите*, с. 14

б. Какво трябва да стане преди края на света? Матей 24:14

„Привилегия на всеки християнин е не само да очаква, но и да ускорява идването на нашия Господ Исус Христос, „като очаквате и ожидате идването на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи и стихииите нажежени ще се разложат“ (2 Петр. 3:12). Ако изповядващите името Му дават плод за Негова прослава, колко бързо ще бъде засят целият свят със семето на евангелието. Последната голяма жетва ще узрее бързо и Христос ще дойде да прибере скъпоценното зърно.“ *Христови притчи*, с. 34

2. ПРЕДСКАЗАНИЯ ЗА УНИЩОЖЕНИЕ

а. Защо идването на Исус се забави, както знаем, и какво очаква тази земя? 2 Петрово 3:7-10

б. Опиши пророчествата за унищожение в драматичната кулминационна точка на тази земна история. Исаия 13:6-9; 34:1-5; Откровение 6:14-17; 11:18

„Бог позволява на нечестивите да успяват и да открият враждата си спрямо Него, та когато изпълнят мярката на своята нечестивост, всички да могат да видят Неговата справедливост и милост в крайното им погубване. Наближава денят на Неговото отмъщение, когато всички, които са нарушавали Неговия закон и угнетявали народа Му, ще получат справедлива отплата за своите дела; когато всяко дело на жестокост или на несправедливост спрямо Божиите верни раби ще бъде наказано, като че ли е било извършено спрямо самия Исус Христос.“ *Великата борба, с. 37*

в. Как това има паралел с потопата в дните на Ной? Битие 6:13,17; 7:23; Матей 24:37-41

„Библията обявява, че в последните дни хората ще са погълнати от светски занимания, удоволствия и стремеж към богатство. Те ще са слепи за вечните реалности. (...)

Хората се втурват в гонитба за печалба и себично угаждане, като че не съществува Бог, небе и друг свят. В дните на Ной предупреждението за потопата беше изпратено, за да стресне хората в тяхната злина и да ги призове към покаяние. Така и сега вестта за близкото Му идване е предназначена да ги изтръгне от всепоглъщащото им внимание към нещата в света. Тя е замислена да пробуди усещанията им за вечните реалности та да могат да се вслушат в поканата за Господната трапеза.“ *Христови притчи, с. 135*

„Преди потопата Бог изпрати Ной да предупреди света, за да могат хората да се покаят и така да избегнат заплашващото ги унищожение. Когато наближи времето за второто идване на Христос, Господ изпраща Своите слуги с предупреждение към света да се приготви за това велико събитие. Множества живеят в престъпване на Божия закон и сега Бог с милост ги зове да послушат святите Му изисквания. Предложено е опрощение на всички, които оставят своите грехове чрез покаяние пред Бога и вяра в Христос.“ *Патриарси и пророци, с. 57*

3. СЕДЕМТЕ ПОСЛЕДНИ ЯЗВИ

а. Как Откровението описва действителното изпълнение на Божиите съдби върху земята? Откровение 15:7; 16:1-21

„Видях, че гневът Му е ужасен и страшен и ако би прострял само ръката Си или я издигне с гняв, обитателите на земята щяха да бъдат като че никога не са били и ще страдат от неизличими струпеи и пояждащи язви, които ще дойдат на тях и не ще намерят избавление, но погибел. (...) Тогава установих, както никога по-рано, важноста от изследване на Божието Слово внимателно, за да знаем как да избегнем язвите, за които Словото казва, че ще поразят всички нечестиви (...)“ *Опитности и видения*, с 66

„Собственото ни поведение определя дали ще получим печата на живия Бог или ще бъдем посечени от погубващите оръжия. Няколко капки от Божия гняв са паднали вече на земята; но когато последните седем язви бъдат излепти без милост от чашата на Неговата ярост, тогава ще бъде завинаги късно за покаяние и за търсене на подслон. Тогава няма да има умиловителна кръв за измиване на греховните петна.“ *Свидетелства към църквата*, т. 5, с. 205

б. Опиши сцената, когато унищожението на останалите от живите ще бъде приключило. Откровение 19:17-19

„Отново вниманието ми беше насочено към земята. (...) След като светиите бяха освободени от Божия гняв, множеството на безбожните обърнаха яростта си един срещу друг. Земята изглеждаше облята в кръв и труповете се простираха от единия до другия ѝ край.

Земята приличаше на обезлюдена пустиня. Градове и села разрушени от земетресенията лежаха в руини. Планини бяха преместени от местата си, образувайки огромни пропасти. Грамадните скали, изхвърлени от морето или откъртени от самата земя, бяха пръснати по цялата ѝ повърхност. Огромни дървета бяха изкоренени и разхвърляни по цялата земя.“ *Опитности и видения*, с. 223

в. Кое е последното събитие в кулминационната точка от унищожението на земята? Малахия 4:1-3; 2 Петрово 3:10

4. ЕДНА ТРОЙНА ВЕСТ

а. Как са описани съдът и падането на духовния Вавилон чрез първия и втория ангел от Откровение 14? Откровение 14:6-8

„В пророчеството предупреждението за съд, заедно със свързаните с него събития, е последвано от идването на Човешкия Син в небесните облаци. Възвестяването на съда е обявяване на приближилото второ Христово идване. И това прогласяване е наречено вечно благовестие.

Така проповядването на второто Христово идване, обявяването на неговото приближаване, е показано като осъществен дял от евангелската вест.“ *Христови притчи, с. 135*

б. Как третият ангел представя последното предупреждение преди седемте последни язви? Откровение 14:9-12

„Най-страшното заплашване, което някога е отправяно към смъртни, се намира в третата ангелска вест. Трябва да е някой страшен грях, който навлича изливането на Божи гняв без всякаква милост над главите на виновните. Хората не трябва да останат в незнание относно това извънредно важно нещо. Предупреждението срещу този грях трябва да се разнесе по света преди да го сполетят Божиите съдби, за да могат всички да знаят защо се изливат и да имат възможност да ги избегнат.“

Великата борба, с. 368

в. Кой е представен чрез тези „ангели“ (вестители), които проповядват вечното евангелие на хората по земята? Марк 16:15

„Тримата ангели от Откровение 14 глава представляват народа, който приема светлината на Божиите вести и се заема да разгласи предупреждението надлъж и шир по земята. На Своите последователи Христос заявява: „Вие сте светлината на света“. На всяка душа, която приема голготския кръст, се казва: „Ето цената на душата“. „Идете по цяла свят и проповядвайте благовестието на всяко създание“. На нищо не трябва да се позволява да пречи на това дело. То е най-важното за това време; то трябва да е далеч простиращо се като вечността. Проявената от Исус любов към човешките души, пожертвайки се за тяхното изкупление, дава сила на всички Негови последователи.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 449*

5. ПОСЛЕДНАТА ПОКАНА

а. Коя особена покана ще бъде повторена точно преди язвите към Божиите верни, които не са се съединили с църквата на остатъка? Откровение 18:1-5

„Въпреки духовната тъмнина и отделянето от Бога, които съществуват в църквите, образуващи Вавилон, повечето от истинските Христови последователи все още се намират в тяхното общество. (...)“

Откровение 18 посочва на времето, когато църквата вследствие отхвърлянето на тройното предупреждение от Откровение 14:6-12 ще е напълно стигнала състоянието, предсказано от втория ангел, и когато Божият народ, който все още се намира във Вавилон, ще бъде поканен да се отдели от него. Тази вест е последната, която светът ще получи, и тя ще извърши своето дело. Когато душите, които не са повярвали истината, а са обикнали неправдата (2Сол. 2:12) бъдат предадени на големи заблуждения, тъй че да повярват лъжата, тогава светлината на истината ще огрее всички, чиито сърца са открити, за да я приемат, и всички Божии чада, които са още във Вавилон, ще последват зова. „*Великата борба*“, с. 319

б. Кои характерни черти трябва да покаже ангелът (вестителят), за да „се просвети земята от неговата слава“? Исая 52:7, 8; Матей 5:16; Колосияни 1:27

в. Какъв план на действие представя апостолът предвид тези реалности? 1Солунци 5:4-6

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Коя неотложна задача ни е поставил Господ?
2. Как състоянието и съдбата на земята днес има паралел с онова по времето на Ной?
3. Опиши как Бог ще доведе този свят до един край?
4. Кое предупреждение трябва да бъде дадено преди пълното унищожение на земята?
5. Как можем да бъдем сигурни, че ще бъдем на Божията страна в идните времена?

Божиите слуги запечатани

„Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печата върху слугите на нашия Бог.“ (Откр. 7:3)

„Сега, в това време на запечатване, Сатана използва всякаква измама, за да ангажира умовете на Божиите люде, за да не бъдат отправени към настоящата истина и да ги кара да се разколебават. Видях да се слага едно покривало върху Божия народ, за да ги защити във времето на скръбта, и всяка душа, която беше взела своето становище за истината и беше чиста в сърце, щеше да бъде покрита с покривалото на Всеомогъщия Бог.“ *Ривю енд херълд (Настоящата истина), 1.08.1849*

Препоръчвани четива: *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 201-209 (23. Божият печат)*

Неделя

22 ноември

1. ЕДНО ПРИБЕЖИЩЕ

а. Каква покана отправя Бог към Неговия народ преди унищожението на земята? Исая 26:20, 21

б. Кои обещания ще бъдат една утеха в тези размирни дни? Псалм 46:1-3; 91:1-10

„Времето на скръбта е тежкото изпитание, което трябва да покаже христоподобни характери. То е определено Божиите люде да отхвърлят Сатана и неговите изкушения. Последният конфликт ще открие истинския му характер, такъв на жесток тиранин и ще направи това, което нищо друго не може да направи, ще ги изтръгне изцяло от техните наклонности.“ *Ривю енд херълд, 12.08. 1884*

„Тяхната вяра (на Божия народ) не се разклаща, когато молитвите им не бъдат в момента послушани. Макар че търпят най-голям страх, ужас и бедствия, те не престават да се молят. Те се хващат за Божията сила, както Яков се беше хванал за ангела, и езикът на душата им е: „Няма да те оставя, докато не ме благословиш!“ (Бит. 32:26).“ *Великата борба, с. 514*

2. ЗАПЕЧАТАНИ ИЛИ УНИЩОЖЕНИ

а. Кой е унищожен и на кого е дадено убежище във видението на Езекиил? Езекиил 9:3-6, 9, 10

б. Как делото на закрилящите ангели, цитирано в Откровение, е подобно на това на мъжа с писарската мастилница във видението на Езекиил? Откровение 7:1-3

в. Как опитността на евреите във времето на Естир илюстрира Божия народ в края на времето? Естир 3:8, 9; 9:1-3

„Това запечатване на Божиите раби е същото, което беше показано на Езекиил във видение.“ *Свидетелства за проповедници, с. 331*

„Голямата опасност за Божия народ в дните на Естир не беше нещо характерно само за онази епоха. (...)“

Същият дух, водил хора през миналите векове да преследват истинската църква, в бъдеще ще ги води да действат по същия начин срещу отстояващите верността си към Бога. (...)“

Указът срещу Божия народ на „остатъка“ ще бъде подобен на издадения от Асуир срещу евреите. Днес враговете на истинската църква виждат в малката група, спазваща съботната заповед, един Мардохей, застанал край портата. Почитта на Божия народ към Неговия закон е постоянен упрек към хората, отхвърлили страха от Бога и потъпкващи Господната събота.

Сатана ще подстрекава сили срещу малцинството, отказващо да приеме общоприети обичаи и традиции. Хора на висок пост и с добра репутация ще се съюзят с беззаконните и безбожните срещу Божиите люде. В желанието си да ги опозорят ще използват богатство, таланти, образование. Управници, духовници и църковни членове ще правят заговори срещу тях. Устно и писмено, с хвалби, заплахи и подигравки ще се опитват да сломят вярата им. Човешките страсти ще бъдат разбудени с лъжливи твърдения и гневни призови. В стремежа си да обвинят поддръжниците на библейската събота няма да могат да използват израза „така говори Словото“ и за да компенсират тази празнина, ще прибегнат до репресивни укази. За да си осигурят популярност и покровителство, законотворците ще се поддадат на искането за неделни закони. (...) На това бойно поле ще бъде проведена последната голяма битка във войната между истината и заблудата. За изхода не сме оставени в неизвестност. Днес, както и в дните на Естир и Мардохей, Господ ще защити Своята истина и Своя народ.“ *Пророци и царе, с. 309*

3. ОЧИСТВАНЕ НА ХАРАКТЕРА

а. Какъв вид характер ще бъде развит от тези, които се приготвят за запечатване? Матей 6:9; 1Петрово 3:15

„Сега е времето за подготовка. Божият печат никога няма да се сложи на челото на нечист мъж или жена, на челото на амбициозен, обичащ света човек, на челото на мъже и жени с лъжливи езици и сърца. Всички, получили печата, ще бъдат без петно пред Бога, кандидати за небето.“
Свидетелства към църквата, т. 5, с. 209

„Това не е никакъв знак или белег, който може да се види, но едно утвърждаване в истината, интелектуално и духовно, така че да не могат да бъдат разколебани.“ *Библейски коментар, т. 4, с. 116*

„Борим ли се с всички сили да достигнем моралното израстване на мъже и жени в Христос? Стремим ли се към Неговата пълнота, винаги впускащи се към прицелната точка, поставена пред нас – съвършенството на Неговия характер. Когато Божиите люде достигнат това, ще бъдат запечатани на челата им.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1118*

„Видях също, че мнозина не осъзнаваха какви трябва да бъдат, за да живеят в Господното присъствие без Първосвещеник в светилището по време на скръбта. Тези, които получат печата на живия Бог и бъдат запазени през времето на скръбта, трябва да отразяват Исусовия образ напълно.“ *Опитности и видения, с. 71*

б. Как ще извърши Господ това освещаващо дело в нас? Евреи 7:25; 13:20, 21; Филипяни 1:6; 2:12, 13

„Видях, че времето Исус да пребивава в Светая Светих ще продължи още малко и ще приключи. Как трябва да използваме свободното време в изследване на Библията, която ще ни съди в последния ден! (...)

Живейте и постъпвайте в хармония с вярата в идването на Човешкия Син. Времето на запечатването е много кратко и скоро ще приключи. Сега, когато четирите ангела задържат четирите ветрове, е моментът да затвърдим призиванието и избора си.“ *Опитности и видения, с. 62*

„Нека се борим с всички сили, които Бог ни е дал, за да бъдем между сто и четирийсет и четири хиляди.“ *Ривю енд херълд, 9.03.1905*

4. ВЪЗДИШАЩИ И ПЛАЧЕЩИ

а. Каква е работата на Божия народ в последните дни? Исая 58:12

„Във времето на края всяка Божествена институция трябва да бъде възстановена. Развалината в закона, която човекът направи, като промени съботата, трябва да бъде възстановена. Божиите люде на „остатъка“, стоящи пред света като реформатори, трябва да показват, че Господният закон е основата на всяка трайна реформа и че е необходимо съботата от четвъртата заповед да остане паметник на сътворението, вечно напомняне за Божията мощ.“ *Пророци и царе, с. 348*

б. Какво означава да се въздиша и плаче? Езекиил 9:4

„Мерзостите, поради които верните стенеха и плачеха, беше всичкото, което човешкото око можеше да види; но много по-страшните грехове, тези, които предизвикаха ревността на чистия и свят Бог, не бяха разкрити.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 204*

„През времето, когато опасността и притеснението на църквата ще бъдат най-големи, малката група хора, стоящи в светлината, ще плачат за мерзостите, които се вършат в страната. Но техните молитви ще се издигат по-специално в полза на църквата, тъй като нейните членове постъпват като света. (...)

„Скърбят пред Бога, виждайки религията презирана в самите домове на хора с голяма светлина. Плачат и измъчват душите си, защото гордост, алчност, себелюбие и измама от всякакъв вид има в църквата.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 203*

в. Откъде започва съдът и какво означава това за изповядващите се като Божи народ? Езекиил 9:6

„Унищожението на тези, които не осъзнават голямата разлика между греха и правдата и не изпитват същото като хората, приемащи Божия съвет и получаващи белега, е представено чрез образа на петимата мъже, държащи изтребителни оръжия. Езекиил 9:5,6 (цитирано).“ *Свидетелства към църквата, т. 3, с. 259*

5. ОСВОБОЖДЕНИЕ

а. Как накрая Бог ще освободи Своя народ в това време? Лука 18:7; Даниил 12:1, 2 Обсъди очистването на църквата преди приключването на благодатното време.

„... В часа на най-голямата опасност за църквата ще бъдат произнесяни най-горещи молитви за нея от верния остатък и Бог ще чуе, и ще отговори точно във времето, когато вината на престъпниците достигне кулминационната си точка.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 515*

„Може да изглежда, че църквата е пред падане, но не ще падне. Ще остане, докато грешниците в Сион бъдат отсети – плявата ще се отдели от скъпоценното зърно.“ *Избрани вести, т. 2, с. 417*

„Не е далеч времето, когато изпитът ще дойде над всяка душа. Белегът на звяра ще бъде налаган над нас. (...)“

В това време златото ще бъде отделено от шлаката в църквата. (...) Плявата като облак ще бъде отвята от вятъра, даже от местата, където виждаме само хармани с богата жетва от пшеница. Всички, които носят украсението на светилището, но не са облечени с Христовата праведност, ще се появят в срамната на собствената си голота.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 79*

б. Кой ще издържи язвите и ще бъде преобразен при второто идване на Исус? 1Солунци 4:16, 17; Откровение 14:4

„Никой, освен 144 000-те хиляди не може да научи тази песен, понеже това е песента на тяхната опитност, а никой друг не е направил такава опитност както тях. (...) Те, понеже са изкупени измежду живите на земята, биват сметени като „начатъци на Бога и на Агнеца“ (Откр. 14:4).“ *Великата борба, с. 538*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Каква закрила предлага Бог от язвите и как можем да я имаме?
2. Как трябва да бъдем доведени до състояние на готовност за печата?
3. Как остатъкът се отнася към греха наоколо, вътре и вън от църквата?
4. Чувствали ли сте лично уверение за Божието обещание да ви приготи за края?
5. Как виждането на Бог за житото и плявата се различава от нашето виждане?

5 декември 2015 г.

Дарения от първата събота за проекта „Ветил“ в Перу

Перу е страна, разположена в западната част на Южна Америка. Столицата ѝ е град Лима. Населението е над 31 милиона, според преброяването през 2015. Перу е четвърта в Южна Америка по броя на населението, след Бразилия, Колумбия и Аржентина.

Вестта на реформацията дойде в Перу през 1936 г. Днес Перуанската уния има приблизително 3000 членове.

През ноември 2012 г. чрез Божията благодат бяха ни продадени 50 акра земя в провинция Сан Мигуел, Кямарка. Имотът е разположен на 29 км от град Чепен, 700 км северно от Лима. Той е 430 метра над морското равнище и мястото се характеризира с плодородна земя, богата растителност и мек климат.

Перуанската уния е планирала в кратко-, средно- и дългосрочен план дейностите, които ще се проведат на този имот под името „Проектът Ветил“. Този проект ще включва: санаториум, мисионско училище, лагерно място за конференции и конгреси, технологичен институт, който може да се развие в университет, организирано земеделие и пчеларство.

Господната вестителка ни съветва, че особено в тези последни дни нашите семейства и нашите институти трябва да бъдат разположени вън от градовете, за да се запази физическото, моралното и духовното здраве. Този съвет е бил едно вдъхновение за нас при изпълнението на този проект.

Двама братя работиха дълго над проекта. Те оградиха имота, завършиха изкопаването на кладенец и купиха помпа. Сега правят тухли за изграждането и работата продължава с други тежки машини. В същото време е установен пчелинът и са засадени плодни дървета.

Въпреки че молихме за помощ и събиране на парични средства сред нашите местни работници, братя, сестри и приятели, нуждата от финансови инвестиции, за да се завърши проектът, е все още голяма. Поради тази причина сега апелираме към нашите братя и сестри по целия свят да дадат от сърце за този проект. Предварително ви благодарим за вашето щедро дарение и ви желаем богатите Божии благословения от небето.

Вашите братя и сестри от Перу

Второто идване на Христос

„И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото където съм Аз да бъдете и вие.“ (Йоан 14:3)

„Истината, че Христос идва, трябва да бъде представена на всеки ум.“
Евангелизъм, т. 2, с. 53

Препоръчвани четива: Великата борба, с. 530-536 (40. *Божият народ бива освободен* – от „Невъзможно е да се опише ужаса на отчаянието“ до „И сега бива изпълнена молитвата на Спасителя.“)

Неделя

29 ноември

1. „ПАК ЩЕ ДОЙДЕ“

а. Какво беше обещанието на Исус преди Неговата смърт? Йоан 14:1-3 По кой начин Той се възнесе и как подобно на това ще бъде Неговото завръщане? Деяния 1:9-11

„Обещанието за второто идване на Христос трябваше винаги да е живо в умовете на учениците Му. Същият Исус, Когото бяха видели да се възнася на небето, щеше да дойде отново, за да вземе при Себе Си онези, които тук долу се отдават в служба на Него. Същият глас, който им беше казал: „... ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века“, ще им каже: „Добре дошли“ в Моето присъствие в небесното царство.“
Деяния на апостолите, с. 16

б. Въпреки че светът е пълен с безбожни подиграватели, каква е надеждата на християнина? 2 Петрово 3:3, 4; Тит 2:13

„Петър беше вдъхновен да очертае в общи линии условията в света точно преди второто идване на Христос. (...) Когато наближи краят на всички земни неща, ще има верни, способни да различат знаменията на времето. Докато много, изповядващи се за вярващи, ще се отрекат от вярата си чрез своите дела, ще има един остатък, който ще издържи до края.“ *Деяния на апостолите, с. 243*

2. РАЗКЛАЩАНЕ НА НЕБЕСАТА

а. Опиши начина на Исусовото идване. Откровение 1:7; Лука 21:26

„На изток се появява един малък бял облак, почти колкото половината на една човешка длан. Това е облакът, който обкръжава Спасителя и който отдалеч изглежда да е обгърнат в тъмнина. Божият народ знае, че това е знаменieto на Човешкия Син. В тържествено мълчание поглеждат всички втренчено към него как той се приближава към земята и става все по-светъл и по-славен, докато се разви в един голям бял облак, чиято основа изглежда като пояждащ огън, и над който се носи дъгата на завета. Исус язди напред като мощен победител. (...) С разни хорове от небесни същества го придружава едно голямо, неизброимо множество от святи ангели. Небосводът изглежда изпълнен с блестящи фигури, десетохиляди по десетохиляди и хиляди по хиляди. Никое човешко око не може да си представи тази величественост. (...) Тъй като живият облак все повече се приближава, всяко око вижда Княза на живота. Никакъв трънен венец не обезобразява благородната му глава, но диадема на слава стои на святото Му чело. Лицето Му свети по-силно от блестящото обедно слънце.“ *Великата борба*, с. 532

„Подигравките са престанали. Лъжливите устни са доведени до мълчание. Дрънкането на оръжия и шумът от клане и всяко чудовище и кървавите дрехи са изчезнали (Ис. 9:4). Само гласове на молитва и стонове на плач и ридания, се чуват сега. От устните на доскоро подиграващите се разнася викът: „Дойде великият ден на гнева Му и кой може да устои?“ Безбожните преди да бъдат погребани под планинските скали, се молят да бъдат прикрити от лицето на Онзи, Когато са презирали и отхвърляли.“ *Великата борба*, с. 532

б. Как видението на Йоан от Откровение 6:12-17 потвърждава други старозаветни пророчества? Исаия 2:10, 11,19; 34:4, 8; Йоил 3:14-16

„На Сатана ще бъде позволено да имитира начина на Христовото идване. Спасителят е предупредил Своя народ за измамата по това и ясно е описал начина идването Си. (...) Няма възможност за измама относно това идване. То ще бъде всеизвестно и видяно от целия свят.“ *Великата борба*, с. 519

3. ПЪРВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ

**а. Какво ще направи Исус сред разклащането на небето и земята?
1 Солунци 4:16, 17; Йоан 5:25; 1Коринтяни 15:51-53**

„Докато земята се клати, светкавици процепват въздуха и гръмотевици го разтърсват, гласът на Божия Син повиква спящите светии да излязат. Той поглежда към гробовете на праведните и тогава извиква, повдигайки ръка към небето: „Събудете се, събудете се, събудете се вие, които спите в пръста и станете!“ По цялата дължина и ширина на земята мъртвите чуват този глас и които го чуят, оживяват. И цялата земя кънти под стъпките на необикновено голямото множество от всички езичници, племена, народи и езици. Те идват от тъмниците на смъртта, облечени в безсмъртна слава, и викат: „Къде ти е, смърте, жилото, къде ти е, аде, победата?“ (1Кор. 15:55) И живите праведни и възкръснали светии съединяват гласовете си в един продължителен, радостен победен вик.“ *Великата борба, с. 534*

б. Какво ще стане с онези, които са умрели с вяра, очаквайки идването на Христос? Йоан 11:25, 26; 1 Солунци 4:13, 14

„Всички излизат от гробовете си в същия ръст, в който са били положени в тях. (...) Обаче всички възкръсват в свежестта и силата на вечната младост. В началото човекът беше сътворен по Божия образ не само по характер, но и по фигура и изглед. Грехът е обезобразил Божествения образ и почти го е заличил; но Христос дойде да възстанови онова, което е погинало. Той ще преобрази нашето нищожно тяло и ще го направи подобно на Своего славно тяло. Смъртната, преходната, лишена от прелест, някога опетнена от греха фигура става съвършена, красива и безсмъртна. Всички пороци и безобразности остават в гроба. Отново допуснати до дървото на живота в дълго изгубения рай, изкупените ще растат, докато достигнат пълния ръст на човешкия род в неговата първоначална слава. Последните останали следи от проклятието на греха биват отстранени и верните Христови се явяват в славата на Господа, нашия Бог, по дух, душа и тяло, и ще отразяват съвършения образ на своя Господ. (...)“

Тогава ще изпрати ангелите Си и ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от края на земята до края на небето“ (Марк 13:27). Малки деца биват положени от святи ангели в ръцете на майките им. Приятели, които смъртта дълго е разделяла, се събират отново, за да не се разделят никога, и всички заедно с радостни песни тръгват нагоре към Божия град.“ *Великата борба, с. 534, 535*

4. ВЗЕТИ ИЛИ ОСТАВЕНИ?

а. С кои времена в библейската история Исус сравнява второто Си идване? Матей 24:37; Лука 17:28

„Човеци са взели върху себе си отговорността за издигане на стандарт в хармония със собствените им идеи и законът на Йехова е бил опозорен. Ето защо има така много и широко разпространена престъпност. Ето защо дните ни са станали като дните на Ной и Лот.“ *Ривю енд херълд*, 2.05.1893

б. Какъв беше резултатът от Божиите съдби върху тези два случая? Битие 7:21-29; 19:24, 25

в. Подобно на тях какво ще стане при Христовото идване? Лука 17:34-37

„Когато разсъжденията на философията прогонят страха от Божиите съдби, когато религиозните учители сочат напред към една ера от дълги векове на мир и благополучие и светът, погълнат в непрекъснатото хоро на своя бизнес и удоволствия, сади и гради, празнува и се весели, отхвърляйки Божиите предупреждения и подигравайки се с Неговите вестители, „тогава ще ги постигне внезапно погубление (...) и никак няма да избегнат“ (1 Сол. 5:3).“ *Патриарси и пророци*, с. 58

г. Обясни кои ще бъдат „взети“ при идването на Христос. Матей 24:40-42; Малахия 3:17

„Времето на съда е много сериозно време, когато Господ събира Своите Си измежду плевелите. Тези, които са били членове на едно семейство, биват разделени. Върху праведните се слага белег (...) Послушните на Божиите заповеди ще се присъединят към групата на прославените светии и всички ще влязат през портите в града и ще имат право на дървото на живота. Единият ще се вземе. Името му ще е записано в книгата на живота, докато онези, с които е общувал, ще носят белега на вечна раздяла с Бога.“ *Свидетелства за проповедници*, с. 159

5. ГОТОВИ ЛИ СТЕ?

а. Какво ще стане с грешните, които ще са живи, когато Христос дойде? 2 Солунци 1:7-9; 2:8; Псалм 97:3

б. Какво ще станат грешните за „орлите“, споменати от Исус в Лука 17:37? Откровение 19:17, 18; Езекиил 39:17-20

в. Върху кое трябва да сме съсредоточени, знаейки какво предстои? 2 Петрово 3:11; Псалм 24:3, 4; Юда 23:24

„Исус идва, но не както при първото Си идване – като бебе във Витлеем, но не и както влезе в Ерусалим, когато учениците хвалеха Бога с висок глас и викаха „Осанна“, но в славата на Отец, с цялата гвардия от святи ангели, които Го придружават в пътя Му до земята. Цялото небе ще се изпразни от ангели, докато очакващите светии ще гледат за Него и ще се взират в небесата, подобно на мъжете от Галилея, когато Той възлезе от Елионския хълм. Тогава само онези, които са святи и напълно следвали кроткия Образец, ще възкликнат с радост, сочейки Го: „Ето нашият Бог; чакахме Го и Той ще ни спаси!“ (Исая 25:9).“ *Опитности и видения, с. 100*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво уверение даде Исус за Своего завръщане?
2. Как ще разпознаете фалшивите претенции относно естеството на второто идване на Христос от истинското, което Той учеше?
3. Опиши реда от събития от времето на явяването на Исус в облаците до времето когато светите ще се съединят с Него при завръщането от небото.
4. Искате да бъдете „взети“ или да бъдете „оставени“, когато Исус се завърне?
5. Как можете да бъдете сигурни, че сте един от Христовите очакващи?

Последният враг

**„И смъртта, най-последният враг, и тя ще бъде унищожена.“
(1 Кор. 15:26)**

„Болки в небесната среда не са възможни. Там не ще има вече сълзи, никакви погребения, никакви знаци на печал.“ *Великата борба, с. 559*

Препоръчвани четива: Великата борба, с. 439-455 (33. *Първата голяма измама*)

Неделя

6 декември

1. ПРОИЗХОДЪТ НА СМЪРТТА И ПЪРВАТА ГОЛЯМА ИЗМАМА

а. С какво беше свързано първото библейско споменаване за смърт? Битие 2:17 Каква лъжа изрече змията в разговора, който се състоя при това дърво? Битие 3:1-4

„Само големият измамник обеща на Адам живот при непослушание, и даденото на Ева от змията в рая обяснение: „Никак няма да умрете!“ беше първата държана някога проповед за безсмъртието на душата. И все пак това обяснение, което се основава единствено върху авторитета на Сатана, се разнася от християнските амбони и се приема от болшинството хора също така благосклонно, както от нашите първи родители. Божествената присъда: „Душата, която съгрешава, ще умре“ (Езек. 18:20), сега се тълкува така: Душата, която съгрешава, не ще умре, но ще живее вечно. Ние можем само да се учудваме на странното заслепление, което прави хората тъй лековерни относно думите на Сатана и тъй невярващи относно думите на Бога.“ *Великата борба, с. 441*

б. Какво направи първата двойка, когато се срещна с изкушението да яде от това дърво? Битие 3:6 Какво дойде като резултат от този грях? Римляни 5:12; 6:23

„Сега на всички става ясно, че заплатата на греха не е благородна независимост и вечен живот, а робство, пропадане и смърт.“ *Великата борба, с. 553*

2. ЕСТЕСТВОТО НА СМЪРТТА

а. Как Бог задейства тялото и дишането, за да даде живот на първата личност? Битие 2:7 Какво става, когато една душа умре? Псалм 146:4

б. Какъв контрол има една личност над смъртта и в какво състояние изпада умиращият? Псалм 6:5; 89:48; 115:17; Еклисиаст 8:8; 9:5

„Върху основната заблуда за естественото безсмъртие на душата почива учението за съзнанието в смъртта – едно учение, което подобно на това за вечното мъчение, е противно на изявленията на Святото Писание, на давлението на разума и на нашите чувства на човечност. Според общоприетата вяра, спасените в небето знаят всичко, което става на земята, особено живота на приятелите, които те са оставили на земята. Но как би могло за мъртвите да бъде източник на блаженство това да виждат отвратителните работи на живеещите, да гледат извършваните от техните обични хора грехове и да ги виждат как страдат и търпят разочарования и грижи в живота? Колко небесно блаженство биха изпитвали онези, чиито мисли са винаги при техните приятели на земята? И колко противно е вярването, че щом диханието напусне тялото, душата на непокаяния веднага бивала предавана на адските пламъци! Какъв голям страх би трябвало да изпитват душите, които виждат приятелите си да потъват непригответени в гроба, за да влязат в една вечност на страдания и грех! Много хора са полудявали при тези мъчителни мисли.“ *Великата борба*, с. 450, 451

в. Какво каза Исус за смъртта? Матей 9:18, 19, 23, 24; Йоан 11:11-14

„На своите вярващи чада Христос представя смъртта като сън. Техният живот е скрит с Христос в Бога. Тези от тях, които умират, ще спят в Него до прозвучаването на последната тръба.“ *Животът на Исус*, с. 430

г. Как апостол Петър посочва, че при смъртта една праведна личност не отива веднага в небето? Деяния 2:29, 34

3. ЛЪЖАТА НА ЗМИЯТА ПРЕРАЗКАЗАНА

а. Как бяха предупреждени израилтяните срещу обичаите на езичниците, включващи предполагаемо общуване с мъртвия? Левит 19:28; Второзаконие 14:1

„Почти всички форми на древното заклинателство и магии са основани на вяра в общуването с мъртвите. Практикуващите да извикват духовете на мъртви твърдят, че общуват действително с духове на мъртви, за да получат чрез тях знание за бъдещите събития. (...)

Точно тази вяра в общуването с мъртвите постави крайъгълния камък на езическото идолопоклонство. Езичниците вярваха, че техните богове са починали хора, превърнати в обожествени духове. Така религията на езичеството представляваше поклонение на мъртвите. (...)

Почти във всяка езическа система значително място заемаше обожествяването на мъртвите, както и предполагаемото общуване с тях. Вярваше се, че боговете съобщават волята си на хората и им дават съвет, когато бъдат запитани. Такива бяха прочутите гръцки и римски оракули.“ *Патриарси и пророци*, с. 426, 427

б. Как цар Саул беше воден да търси съвет от Сатана под маската на предполагаемия дух на мъртвия пророк? 1Царе 28:7-14

в. Каква ще бъде перспективата на всеки истински поклонник на живия Бог? Исаия 8:19, 20

„Ако хората бяха приели така ясно изложената в Свящото Писание истина върху природата на човека и състоянието на мъртвите, те биха видели в твърденията и заявленията на спиритистите сатанинското действие със сила и знамения и коварни чудеса. Но вместо да се откажат от така приятната за плътското сърце свобода и да се освободят от любимите си грехове, мнозина затварят очите си за светлината и нехайно отминават всички предупреждения, докато Сатана им поставя примките си и те му падат в плячка. „Понеже не приеа да обичат истината, за да се спасят, затова Бог им изпраща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа.“ (2Сол. 2:10, 11).“ *Великата борба*, с. 462, 463

4. ХРИСТОВАТА ПОБЕДА НАД СМЪРТТА

а. Кой контролира живота и смъртта? Псалм 68:20; Откровение 1:18
Какво направи Исус, въпреки че държеше ключовете на смъртта?
Евреи 2:9; Деяния 2:24

„В Христос има живот – оригинален, незает, неизвлечен от другаде. „Който има Сина, има живот.“ (1 Йоаново 5:12) Христовата божественост е уверение за вярващия за вечен живот. „Който вярва в Мене, и да умре, ще оживее – каза Той. – И всеки, който живее и вярва в Мене, няма да умре до веки. Вярваш ли това?“ Христос загатва тук за времето на Своето второ идване. Тогава праведните мъртви ще възкръснат нетленни, а живите праведни ще бъдат преобразени и взети на небето. (...) Чрез словото и делата Си Той се обяви за автор на възкресението. Този, Който сам щеше скоро да умре на кръст, държеше ключовете на смъртта като победител над гроба и изявяваше Своето право и сила да подарява вечен живот.“ *Животът на Исус, с. 433*

б. Какво направи Исус със смъртта? 2Тимотей 1:10; Евреи 2:14, 15

„Въпросът „Ако умре човек, ще оживее ли?“ намери своя отговор. Понасяйки наказанието на греха и слизайки в гроба, Христос внесе светлина в гробовете на всички, които умират с вяра. Бог в човешки образ беше донесъл живот и безсмъртие, които да просветлят Благовестието. Умирайки Той осъди на вечна смърт причинителя на греха и неверността.“
Свидетелства към църквата, т. 6, с. 196

в. Какъв е Божият дар в контраст със смъртното наказание? Римляни 6:23; Йоан 3:16

„За вярващия Христос е възкресението и животът. В нашия Спасител се възстановява изгубеният чрез греха живот, защото Той има живот в Себе си, за да оживява когото иска.“ *Животът на Исус, с. 650,*

„Всички вярващи, които минат през една естествена смърт, чрез ядене и пиене кръвта на Божия Син имат вечен живот в себе си, който е животът на Исус Христос. Умирайки Исус направи за онези, които вярват в Него, невъзможно да умрат завинаги.“ *Библейски коментар, т. 7, с. 926*

5. СМЪРТТА УНИЩОЖЕНА

а. Какво ще стане след първото и второто възкресение? Откровение 20:4-15

„В края на хилядата години Христос идва пак на земята. Спасените и множество ангели Го придружават. Докато слиза в страшно величие, Той заповядва на безбожните мъртви да станат, за да получат присъдата си. (...) Какъв контраст с онези, които бяха възкресени при първото възкресение! Праведните бяха облечени в безсмъртна младост и красота; безбожните носят следите на болестта и смъртта.“ *Великата борба*, с. 548

б. Какво ще стане накрая с всички нечестиви? Матей 13:40-42 Какво по-точно им е отсъдено, вместо вечно наказание? Малахия 4:1-3

„Някои (от нечестивите) биват унищожени, като в един миг, а други ще се мъчат в продължение на много дни. Всички ще бъдат наказани „според делата им“. (...) Той (Сатана) ще трябва да страда не само за собственото си упорство, но и за всички грехове, в които той е съблазнил Божия народ. Неговото наказание ще бъде много по-голямо от наказанието на онези, които той е измамил. След като всички заблудени от него са унищожени, той трябва още дълго да живее и да се мъчи. В очистителните пламъци безбожните ще бъдат напълно унищожени, корен и клони: Сатана е коренът, а последователите му – клоните. Небе и земя виждат, че пълното законно наказание е дадено, удовлетворени са всички искания на правдата, и те признават справедливостта на Йехова.“ *Великата борба*, с. 557

в. Какво ще стане дори със самата смърт? 1 Коринтяни 15:26; Откровение 21:4

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как беше въведена смъртта в този свят?
2. Какво е състоянието на една личност след смъртта?
3. Как първата лъжа е продължавала в течение на историята?
4. Какво направи Христос със смъртното проклетие?
5. Откъде знаем, че безбожните няма да бъдат оставени да горят вечно?

Милениумът и Новата земя

„Блажени кротките, защото те ще наследят земята.“ (Матей 5:5)

„Целият Божий универс беше чист и великата борба беше завинаги завършена. Където и да поглеждахме, всичко, върху което око ни се спираше, беше великолепно и свято. (...) Великолепната нова земя, с цялата си слава, беше вечното наследство на светиите.“ *Опитности и видения*, с. 226, 227

Препоръчвани четива: Опитности и видения, с. 33-35 (*Моего първо видение* – от „Всички бяха напълно доволни от короните си...“ до „О, да имах крилата на гълъб, да отлети и да бъде в покой!“)

Неделя

13 декември

1. ВЛИЗАНЕ В ЦАРСТВОТО НА СЛАВАТА

а. Къде ще бъдат верните след второто идване на Христос?
1 Солунци 4:15-17

„Всички заедно влязохме в облака и пътувахме седем дни нагоре до стъкленото море, където Исус взе корони и със собствената Си десница ги постави на главите ни. Той ни даде златни арфи и палмови клонки в знак на победа. (...) Всички бяха напълно доволни от короните си и всички бяха облечени в славна мантия от раменете до петите.“
Опитности и видения, с. 33

б. Кое дава правото на светиите да влязат в новия Ерусалим?
Псалм 87:3-6; Галатяни 4:26; Откровение 22:14; Исаия 26:1, 2

„Ангели ни обкръжаваха, когато минахме по стъкленото море до портите на града. Исус издигна могъщата Си славна ръка, постави я на бисерната порта, отвори я навътре и ни каза: „Вие сте изпратили дрехите си в Моята кръв, твърдо стояхте за Моята истина, влезте!“ Всички влязохме и чувствахме, че имаме пълно право на града.“ *Опитности и видения*, с. 33

2. МИЛЕНИУМЪТ

а. Колко време ще прекарат светиите в небето? Откровение 20:4; Какво ще правим през това време? 1 Коринтяни 6:2; Матей 19:28

„През хилядата години между първото и второто възкресение се извършва съдът над безбожните. Апостол Павел посочва на този съд като на едно следващо след Христовото идване събитие. „Затова недейте съди нищо преждевременно, докато не дойде Господ, Който ще изведе на видело скритото тъмнината и ще изяви намеренията на сърцата; и тогава всеки ще получи подобаващата нему похвала от Бога.“ (1Коринтяни 4:5) Даниил обяснява, че когато Старият по дни дойде, „се извърши съд за светиите на Всевишния“ (Дан. 7:22). По това време праведните управляват като Божии царе и свещеници. Йоан обяснява в Откровението: „И видях престоли и седналите на тях, на които беше дадено да съдят“. „Те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват заедно с Него хиляда години.“ (Откр. 20:4,6) По онова време, както Павел е предсказал, „светиите ще съдят света“ (1Кор. 6:2). Те заедно с Христос, ще съдят безбожните, като сравняват делата им с книгата на закона, Библията, и решават всеки случай според извършените през живота дела. Тогава наказанието, което безбожните трябва да претърпят, бива отмерено според делата им и се отбелязва срещу имената им в книгата на смъртта.“ *Великата борба*, с. 547

б. Къде ще бъде Сатана през време на милениума? Откровение 20:1-3 В какво състояние ще бъде земята през това време? Еремия 4:23-27

„Тук (на земята) трябва да бъде в течение на хиляда години родината на Сатана и на неговите зли ангели. Ограничен на земята, той не ще има достъп до другите светове, за да изкушава и прелъсти онези, които никога не са падали в грех. В този смисъл той е вързан: не е останал никой, върху когото да упражнява мощта си. Той е напълно откъснат от делото на измама и гибел, което толкова много столетия е било неговата единствена радост. (...)“

В течение на шест хиляди години сатанинското дело на упорство правеше света да трепери. Той е, който „обърна вселената в пустиня и разрушаваше градовете“. И „не пускаше“ пленените от него. Шест хиляди години неговата тъмница е задържала Божия народ и би го задържал там вечно. Но Христос разкъса връзките и освободи пленниците.

Дори самите безбожни са сега вън от властта на Сатана; и самият той със злите ангели може да види действието на проклятието, което грехът донесе. (...)“

В течение на хиляда години Сатана ще обикаля по запустената земя, за да гледа последиците от своя бунт против Божия закон. През това

време той страда извънредно много. От своето падение насам животът му на непрекъсната измама е пренебрегвал размислянето; но сега, лишен от силата си, остава му само още да разглежда ролята, която е играл откакто най-напред се опълчи против управлението на Небето, и с трепет и ужас поглежда напред към страшното бъдеще, когато ще трябва да страда заради злите си дела и да бъде наказан заради греховете, които е причинил.“ *Великата борба*, с. 545, 546

Вторник

15 декември

3. ПРЕМЕСТВАНЕ НА СЕДАЛИЩЕТО

а. Какво ще стане при приключването на съда в небето? Откровение 21:2, 3

„Начело с Исус слязохме от града на земята върху една голяма и висока планина, която не може да издържи Господа, и като се разцепи, се откри просторна равнина. Тогава погледнахме нагоре и видяхме великия град с дванайсет порти – по три на всяка страна, с по един ангел на всяка порта. Всички ние извикахме: „Градът, великият град идва, слиза от Бога от небесата.“ Той дойде и застана на мястото, където стояхме.“ *Опитности и видения*, с. 33

б. Къде ще бъде разположен Новият Ерусалим? Захарий 14:4

„За възнесението Си Исус избра мястото, толкова често освещавано от Неговото присъствие, докато живееше сред човеците. Мястото, което трябваше да бъде почитено по този начин, не бе нито планината Сион, местоположението на Давидовия град, нито планината Мория, местоположението на храма. Там Христос бе подигран и отхвърлен. Там вълните на милост, които се връщаха с още по-голяма вълна от любов, бяха отблъснати от сърца, твърди като скала. Оттам Исус, уморен и със съкрушено сърце, бе тръгвал към Елеонския хълм, за да намери почивка на него. Като се оттегли от първия храм, святото Божие присъствие - Шекината, се бе спряло на източната планина, сякаш нежелаещо да напусне избрания град. Така и Исус стигна до Елеонския хълм, спря и с копнеещо сърце се загледа към Ерусалим. Горичките и долинките на планините бяха осветени от Неговите молитви и сълзи. Склоновете на планината бяха ехтели от триумфалните викове на множеството, което Го беше провъзгласило за цар. На неговия полегат склон Той беше намерил дома на Лазар от Витания. В подножието му в Гетсиманската градина се бе молил и агонизирал сам. От този хълм Той щеше да се възнесе на небето. На неговия връх ще стъпят нозете Му, когато ще дойде отново. Вече не като човек на скърби, а като славен и тържествуващ Цар ще застане Той на

Елеонския хълм, докато еврейското „алилуя“ се слее с езическото „осанна“ и гласовете на безбройното множество изкупени ще избухнат в мощно възклицание: „Венчайте Го за Господар на всички!“ *Животът на Исус*, с. 690, 691

Сряда

16 декември

4. НОВАТА ЗЕМЯ

а. Какво ще стане със земята, когато грешните няма да съществуват повече? Откровение 21:1; Псалм 102:25, 26

б. Какво ще правят изкупените на Новата земя? Исая 32:18; 65:21, 22

„Започнахме да разглеждаме отвън славните неща в града. Там видях прекрасни къщи, покрити със сребро, подкрепяни от четири обсипани с бисери стълба, чудесни наглед. Те трябваше да бъдат обетавани от светиите. Над всяка къща имаше по един златен корниз. Видях мнозина от светиите да влизат в къщите, като снемаша блестящите си корони и ги поставяха на корниза, след което отиваха на полето около къщите, за да обработват земята; но не както тук на земята трябваше да работят, не, не. Славна светлина сияеше около главите им и те постоянно славеха и хвалеха Бога.“ *Опитности и видения*, с. 34

„В обновената земя изкупените ще имат заниманията и радостите, които в началото правеха щастливи Адам и Ева. Отново ще има едемски живот в градини и поля.“ *Пророци и царе*, 376

в. Как Библията описва обстановката в новата земя? Исая 11:6-9; 65:25

„После видях друго поле, пълно с всякакви видове цветя и като ги късах, виках: „Никога не ще повехнат!“ Пак видях поле с висока трева, най-чудесна наглед – свежо зелена, а като се прекланяше в чест и слава на Царя Исус, тя имаше златен и сребърен отблясък. След това отидохме в едно поле пълно с всякакъв вид животни – лъв, агне, леопард, вълк – всички заедно в съвършено съгласие. Ние преминахме всред тях, а те ни последваха миролюбиво. Тогава влязохме в една гора, не като нашите тъмни гори тук; не, не, а светла и пълна с блясък. Клоните на дърветата се люлееха и ние всички извикахме: „Ще обитаваме в безопасност в пустинята и ще спим всред горите.“ *Опитности и видения*, с. 34

„Умовете им трябва да бъдат изпълнени с истории от живота на Господа и въображението им трябва да бъде насърчено да се занимава с картините на славата на бъдещия свят.“ *Детско водителство*, с. 255

5. НАСЛЕДЯВАНЕ ЗЕМЯТА

а. Какво е пророкувано за онези, които макар че са отхвърлени от настоящия свят, ще наследят бъдещия? Псалм 37:8-11

„Кротките „ще наследят земята“. Стремехът към себевъзвишение доведе греха в света и нашите първи родители изгубиха властта над тяхното царство, онази красива земя. Чрез себеотрицание Христос изкупи погиналите и Той казва, че ние трябва да побеждаваме, както Той победи (Откр. 3:21). Чрез смирение и себеотдаване ние можем да станем Негови сънаследници. (...) Обещаната на кротките земя не ще бъде подобна на тази – помрачена от сенките на смъртта и на проклятието. (...)

Там няма разочарование, няма мъки, няма грях; никой не ще каже „болен съм“. Там няма да има погребални шествия, няма траур, няма смърт, няма раздяла, няма съкрушено сърце. Но там ще бъде Исус – там ще има мир.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 23, 24*

б. Какъв ще бъде характерът на онези, които ще обитават новата земя? 2 Петрово 3:13

„Краката им (на безбожните) не ще стъпят в обновената земя. Ще слезе огън от Бога, от небесата и ще ги пояде - изгори до корен и клонче. Сатана е коренът, неговите деца са клоните.“ *Опитности и видения, с. 58*

„Огънят от Бога, който пояде безбожните, очисти цялата земя. Разрушени, стръмни планини се стопиха от голямата горещина, също и атмосферата и всички стърнища. Тогава пред нас се ширна нашето наследство – славно и красиво, и ние приехме обновената земя.“ *Опитности и видения, с. 59*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. При кое условие една личност е счетена като гражданин на Новия Ерусалим?
2. Какво ще стане в небето и на земята през време на милениума?
3. Защо Бог избира земята за новото обиталище на Своето управление?
4. Опиши обновената земя.
5. Какъв вид хора ще наследят новата земя?

Царството във вас

„Аз се подвизавах в доброто войнстване, попрището свърших, вярата опазих; отсега нататък се пази за мене венецът (правдата), който Господ, праведният Съдия, ще ми въздаде в онзи ден; и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговото явление.“
(2 Тим. 4:7, 8)

„Онези, чийто живот е бил скрит в Христос, онези, които на тази земя са извоювали добрия подвиг на вярата, ще светят със славата на Изкупителя в царството на Бога.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 219*

Препоръчвани четива: Великата борба, с. 557-561 (42. *Краят на борбата* – от „И видях ново небе и нова земя, защото предишното небе и предишната земя бяха преминали“ до края)

Неделя

20 декември

1. В ДУХ И ИСТИНА

а. Какво заяви Исус относно Своео царство в този настоящ свят?
Лука 17:20, 21; Йоан 4:20-24

„Човеците не идват в общение с Небето чрез някоя свята планина или някой свят храм. Религията не трябва да се ограничава във външни форми и церемонии. Само религията, която изхожда от Бога, води към Бога. За да Му служим правилно, трябва да се родим от Божия Дух. Това ще очисти сърцето и поднови ума ни и ние ще получим нови способности за опознаване и обичане Бога. Ние ще чувстваме желание да се покоряваме на всички Негови изисквания. Това е истинско поклонение.“ *Животът на Исус, с. 138*

б. На кого е дадено царството? Лука 12:32; Матей 5:3; 7:21

„Когато една душа копнее по Бога, в нея работи Светият Дух и Бог ще се открие на тази душа. Такива поклонници търси Той. Той чака да ги приеме и ги направи Свои синове и дъщери.“ *Животът на Исус, с. 138*

2. ПОСТОЯННА НАДЕЖДА

а. Каква е нашата надежда като вярващи в Христос? Тит 2:13

б. Какво трябва да бъде дадено на онези, които влизат в небето? 2Тимотей 4:8 Как трябва това да ни насърчи към решителност? Откровение 3:11

„За победителя е обещана корона с неувяхваща слава и живот, измерим с живота на Бога. „На този, който победи – заявява Христос, - ще дам да яде от дървото на живота, което е всред Божия рай. „Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тези, които Го любят.“ (Откр. 2:7; 1 Кор. 2:9). Нека се борим да получим свободен достъп в царството на нашия Господ. Нека прилежно изучаваме евангелието, което Христос лично дойде да представи на Йоан на остров Патмос – евангелието, което е названо като „Откровението от Исус Христос, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро.“ Нека никога не забравяме, че „блажен, който прочита и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него, защото времето е близо“ (Откр. 1:2, 3).“
Знамения на времето, 4.02.1903

в. Макар че понякога злото успява да триумфира, какво уверение имаме? Римляни 8:28; 2Коринтяни 13:8

„Бог е поддържал църквата Си през вековете на преследвания, борби и мрак. Нито един облак, за който не е била приготвена от Него, не я е засенчвал. Нито една противопоставяща се сила, непредвидена от Него, не се е възпротивявала на делото Му. Всичко се е изпълнявало според Неговите предсказания. Бог не е изоставил църквата Си, но чрез пророчества е очертал историята ѝ. Духът Му е вдъхновявал пророците за бъдното. Всичките Му намерения ще бъдат изпълнени. Някоя зла сила няма да съкруши закона, свързан с Неговото управление. Истината е вдъхновена и пазена от Бога. Тя ще възтържествува.“ *Дейния на апостолите с. 8*

3. УСКОРЯВАНЕ НА ЦАРСТВОТО

а. За какво трябва да се молим относно Божието царство? Матей 6:10 Как трябва тази молитва да влияе на нашите приоритети?

Стих 33

„Скъпи братя и сестри, нека Божиите заповеди и свидетелството Исус Христово изпълват постоянно умовете ви и бъдат в състояние да изгонят светските мисли и грижи. Нека те да бъдат предмета на размисъл, когато лягате и когато ставате. Живейте и постъпвайте в хармония с вярата в идването на Човешкия Син. Времето на запечатването е много кратко и скоро ще приключи. Сега, когато четирите ангела задържат четирите ветрове, е моментът да се затвърдим в призиванието и избора си.“ *Опитности и видения, с. 62*

б. Каква част имаме в близостта на Христовото идване? Матей 24:14; 2 Петрово 3:12

„Привилегия на всеки християнин е не само да очаква, но и да ускорява идването на нашия Господ Исус Христос, „като очаквате и ожидате идването на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи и стихииите нажежени ще се разложат.“ (2 Петр. 3:12) Ако изповядващите името Му дават плод за Негова прослава, колко бързо ще бъде засят целият свят със семето на Евангелието. Последната голяма жетва ще узрее бързо и Христос ще дойде да прибере скъпоценното зърно.“ *Христови притчи, с. 34*

„В земните царства постът означаваше власт. (...) Влиянието, богатството, образованието бяха все средства за властване над масите в полза на водачите. (...)

Христос основаваше едно царство върху съвсем други принципи. Той призоваваше човеците не на власт, а на служба – силните да носят немощите на слабите. Властта, положението, талантите, образованието поставяха притежателите им под още по-голямо задължение – да служат на съчовеците си. (...)

Между учениците Си Христос беше във всеки смисъл на думата нагледвач, товароносец. Той споделяше тяхната беднотия, отричаше се от Себе Си заради тях. Той вървеше пред тях, за да изглажда неравните места и скоро щеше да завърши работата Си на земята чрез отдаване живота Си. Принципът, който движеше Христос, трябва да движи членовете на Неговата църква, която е Негово тяло. (...) В Христовото царство най-големи са онези, които следват дадения от Него пример и действат като пастири на Неговото стадо.“ *Животът на Исус, с. 446*

4. НАПОМНИЯ

а. Кой обред ни напомня за идващото царство? Лука 22:14-20; 1 Коринтяни 11:26

„Обредът на Господната вечеря беше учреден да възпоменава великото избавление, което се издейства чрез Христовата смърт. Този обред трябваше да се съблюдава, докато дойде Той втори път. Той е средство, чрез което споменът за великото Му дело за нас се запазва пресен в ума ни.“ *Животът на Исус, 538*

„На тези обреди, наредени от самия Него, Христос се среща със Своите люде и ги насърчава чрез присъствието Си.“ *Животът на Исус, 656 (англ.)*

б. Какво трябва да помним, макар че може да се изправяме пред злочестини и преследване? Матей 5:10; 2 Коринтяни 4:16-18

„Много от страданията са те посетили по Божия мъдрост – за да те доведат по-близо до престола на благодатта. Бог смекчава и укротява Своите деца чрез скърби и изпитания. Този свят е Божията работилница, в която ни оформя за небесните дворове. Той използва нож, за да работи върху трептящите ни сърца, докато грапавините и неравностите се премахнат, и ние станем готови да заемем подходящото място в небесната сграда. Християните се очистват и укрепват чрез изпитания и беди, развиват характер според дадения от Христос образец. Влиянието на един истински богоподобен живот не може да бъде измерено. То се простира отвъд непосредствения кръг на дома и приятелите, и разпръсква светлина, която печели души за Исус.“ *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 135*

„Всички, които ежедневно се посвещават на Бога, ще показват ярката, жизнерадостна страна на нашата религия. Не би трябвало да обезславяваме Бога с печалното си отношение към мъчителните изпитания. Всички изпитания, които се приемат като средство за възпитание, ще принесат радост. Целият ни религиозен живот ще бъде едно възвисяващо, издигащо, облагородяващо ухание с добри думи и дела. Неприятелят много се радва, когато душата е депресирана, отчаяна, скърбяща и стенеща. Той желае нашата вяра да произвежда точно такова впечатление. Но Бог е предвидил умът да не стои на това ниско ниво. Той желае всяка душа да триумфира в закрилящата сила на Изкупителя.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 311*

5. ЦАРСТВО БЕЗ КРАЙ

а. Предвид увещанията на апостолите какво трябва да правим от днес нататък? 1 Йоаново 2:28; Йоан 3:2, 3; 2 Петрово 1:10, 11

б. Как ще прекарваме вечността във вечното царство? Откровение 5:13

„А отлитащите във вечността години ще им дават все по-богати и по-чудесни откровения на Бог и на Христос. Заедно с растящото познание ще се увеличава и любовта, благоговението и блаженството. Колкото повече познават човеците Бога, толкова по-голямо бива тяхното удивление от Божия характер. А когато Исус им разкрие богатствата на спасението и удивителните постижения в голямата борба със Сатана, сърцата на изкупените ще се разпалят все повече от любов. С по-голямо блаженство ще хващат те златните си арфи и неизброими хиляди ще се присъединяват към тях в мощен хор на славословие. (...)

Великата борба е свършена. Грях и грешници не съществуват вече. Цялата вселена е чиста. Единодушие и радост владеят в цялото необятно творение. От Онзи, Който е сътворил всичко, се излъчва живот, светлина и щастие над всички области на неограниченото пространство. От най-нищожния атом до най-голямото световно тяло, всички живи и всички безжизнени неща в непомрачена красота и пълна радост заявяват: „Бог е любов!“ *Великата борба, с. 561*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как си осигуряваме място в духовното царство на Бога?
2. Кои обещания могат да ни насърчат и окуражат всред битката между доброто и злото?
3. Какво можеш да направиш ти, за да се ускори идването на Исус?
4. Обясни някои неща, които могат да ни помогнат да имаме предвид вечността?
5. Какви са твоите планове за вечността?

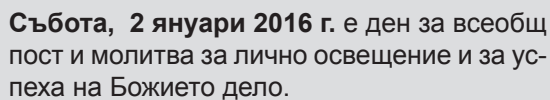

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО		
ОКТОМВРИ	НОЕМВРИ	ДЕКЕМВРИ
3 - 19, 05 ч	7 - 17, 12 ч	5 - 16, 53 ч
10 - 18, 53	14 - 17, 05	12 - 16, 53
17 - 18, 42	21 - 16, 59	19 - 16, 55
24 - 18, 31	28 - 16, 55	26 - 16, 58
31 - 17, 21		

31 - 17, 21

28 - 16, 55

26 - 16, 58

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are approximately 20 lines visible. The paper has a slight shadow on its right side, suggesting it's resting on a surface.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще продължим изучаването на книгата "Великата борба" от Елън Уайт.

ОКТОМВРИ

Първото издание
стр.

3	26. Едно реформаторско дело	370
10	27. Пробуждания на новото време	379-386
17	27. <i>Продължение</i>	387 до края
24	28. Изследователният съд	394-398
31	Благодарствен час	

НОЕМВРИ

7	28. Изследователният съд <i>Продължение</i>	399 до края
14	29. Произходът на злото	405-410
21	29. <i>Продължение</i>	410 до края
28	Благодарствен час	

ДЕКЕМВРИ

5	30. Вражда между човека и Сатана	416
12	31. Дейността на злите духове	422
19	31. Примките на Сатана	428-433
26	Благодарствен час	

ОКТОМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Четвъртък	Деяния 10:34, 35	Исаия 59:1, 2
2	Петък	Левит 20:23,26	Молитвен час
3	Събота	Второз. 31:11-13	Залез: 19, 05 ч
4	Неделя	Евреи 11:7-10	Евреи 11:13-16
5	Понеделник	Псалм 5:1-5	Псалм 30:10-12
6	Вторник	Псалм 37:30, 34	Йоан 7:37, 38
7	Сряда	Лука 12:6,7	Осия 14:1, 2, 9
8	Четвъртък	3 Царе 3:9-14	Лука 12:1-3
9	Петък	Марк 11:15-17	Молитвен час
10	Събота	Матей 7:20-27	Залез: 18, 53 ч
11	Неделя	Притчи 3:21-23	Притчи 3:24-26
12	Понеделник	Даниил 2:20-23	Исаия 64:6-9
13	Вторник	Лука 12:33-37	Екклесиаст 2:10, 11
14	Сряда	Тит 2:7, 8	Йоан 10:27-29
15	Четвъртък	Тит 2:11-14	Матей 5:43-48
16	Петък	1 Кор.16:13, 14	Молитвен час
17	Събота	Галатяни 6:14-16	Залез: 18, 42 ч
18	Неделя	1 Кор. 2:2	Марк 12:28-33
19	Понеделник	Псалм 91:1-8	Даниил 10:33-35
20	Вторник	Евреи 12:1-3	Исаия 54:7, 8
21	Сряда	Псалм 38:9, 15	Исаия 64:6-9
22	Четвъртък	Второз. 30:19, 20	Пл. Ерем. 3:40
23	Петък	1 Йоан. 3:2, 3	Молитвен час
24	Събота	Псалм 36:7-10	Залез: 18, 31 ч
25	Неделя	Псалм 23:1-4	Второз. 4:7-9
26	Понеделник	1 Летописи 22:13	2 Тимотей 3:13-17
27	Вторник	Йов 34:9-19	Ефесяни 6:10-14
28	Сряда	Притчи 14:12, 22	Исаия 49:14-16
29	Четвъртък	Исаия 1:15-18	Псалм 119:143, 144
30	Петък	Ефесяни 3:17-21	Молитвен час
31	Събота	Псалм 24:3-6	Залез: 17, 21 ч

НОЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Неделя	Йов 22:21-28	Откр. 16:15
2	Понеделник	Исая 33:2	Псалм 147:1-3, 11
3	Вторник	Еклисиаст 9:10, 11	Захарий 13:8, 9
4	Сряда	Йона 3:10	Амос 4:11, 12
5	Четвъртък	Софония 2:1-3	Йоан 4:13, 14
6	Петък	1Йоаново 1:5-7	Молитвен час
7	Събота	Псалм 130	Залез: 17, 12 ч
8	Неделя	Филипяни 4:4-7	Псалм 147:11-14
9	Понеделник	Изход 23:20-22	Йоан 8:31, 32
10	Вторник	Второз. 6:4-8	Псалм 37:7-9
11	Сряда	Притчи 11:27-31	Захарий 10:1
12	Четвъртък	Йов 5:8-12	Еремия 45:3-5
13	Петък	Софония 3:3, 12, 13	Молитвен час
14	Събота	Исая 2:2, 3	Залез: 17, 05 ч
15	Неделя	Матей 10:16, 17	Йоан 4:14
16	Понеделник	Изход 33:13-15	Йов 11:13-19
17	Вторник	2 Кор. 12:9, 10	Откр. 21:1-6
18	Сряда	Исая 57:14, 15	Псалм 68:19, 20
19	Четвъртък	Псалм 37:1-6	Захарий 2:5-8
20	Петък	Филипяни 4:8	Молитвен час
21	Събота	Захарий 8:20-23	Залез: 16, 59 ч
22	Неделя	Псалм 1	Псалм 119:41-45
23	Понеделник	Изход 23:20-22	Йоан 4:23, 24
24	Вторник	Притчи 11:23-25	Софония 3:17-19
25	Сряда	Лука 4:1-3	Йоан 1:1-5
26	Четвъртък	Исая 50:4	Исая 62:2, 3
27	Петък	Софония 2:1, 2	Молитвен час
28	Събота	Неемия 9:12-20	Залез: 16, 55 ч
29	Неделя	Псалм 51:6, 7	Даниил 7:26, 27
30	Понеделник	Исая 33:2	Авдия 15 ст.

ДЕКЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Вторник	Псалм 130	Малахия 4:4-6
2	Сряда	Ездра 7:9, 10	Йоан 1:9-13
3	Четвъртък	Исая 8:19, 20	Левит 20:6-8
4	Петък	1 Кор. 10:31-33	Молитвен час
5	Събота	Исая 44:21-23	Залез: 16, 53 ч
6	Неделя	Притчи 16:20	Йоан 9:4
7	Понеделник	Матей 6:31-34	2 Тимотей 2:1-7
8	Вторник	Притчи 2:11, 20-22	Псалм 149:1, 2, 4
9	Сряда	Исая 33:14-16	Матей 3:10,
10	Четвъртък	Авакум 3:17, 18	Софония 2:12, 13
11	Петък	Михей 7:12	Молитвен час
12	Събота	Исая 58:2-9	Залез: 16, 53 ч
13	Неделя	Еремия 33:6, 8	2 Солун. 1:11, 12
14	Понеделник	Исус Навиев 14:7-14	Лука 6:44, 45
15	Вторник	Матей 7:7-11	Исая 32:17
16	Сряда	Изход 23:25	Псалм 43:5
17	Четвъртък	Йоан 15:5, 7, 8	Римляни 12:1
18	Петък	2Тим. 3:1-5	Молитвен час
19	Събота	Лука 6:47-49	Залез: 16, 55 ч
20	Неделя	Второз. 30:19, 20	Псалм 119:148, 149
21	Понеделник	Лука 5:4-11	Колосяни 3:1-3
22	Вторник	Матей 6:24, 25	Откр. 21:1-7
23	Сряда	Лука 6:31-38	Исая 35:3,4
24	Четвъртък	Левит 18:4, 5	4 Царе 17:6-8, 15
25	Петък	1 Тимотей 2:1-5	Молитвен час
26	Събота	Матей 18:19-20	Залез: 16, 58 ч
27	Неделя	Второз. 4:5-7	4 Царе 4:8, 9
28	Понеделник	Коосяни 3:23-25	Римляни 8:38, 39
29	Вторник	Лука 5:4-11	2 Петрово 3:18
30	Сряда	Матей 6:26-33	Псалм 149:1, 2, 4, 5
31	Декември	Лука 21:33-35	Филипяни 3:17-21

Отче наш, Който си на небеса-
та, да се свети Твоето име;
да дойде Твоето царство; да
бъде Твоята воля, както на
небето, така и на земята...

Матей 6:10